

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1994
Τιμή Φύλλου 100

ΕΤΟΣ ΜΔ' - Ἀρ. Φύλλου 864
Γραφεῖα Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα ΤΗΛ. 38.28.280

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΟΥΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΥΤΗΣ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Πειραιῶς, (Νέου Ἡμερολογίου), λειτουργοῦν κάθε ἑβδομάδα, εἰς τὴν Ἑνορίαν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὸν μικρὸν Ναόν, ἱερεὺς ἢ ἱερεῖς, σταλμένοι ἀπὸ τὴν Νεοημερολογίτικὴν Μητρόπολιν τοῦ Πειραιῶς, πρὸς ἐξυπηρέτησιν δῆθεν τῶν Ρωσσοποντίων ἀδελφῶν μας, διὰ τῆς ἀνάγκης τῆς πνευματικῆς, (Θεῖες Λειτουργίες, Ἑσπερινοί) κ.λ.π. Ὅμως αὐτὸ τὸ γεγονός, ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν θά λέγαμε ἀπάτην (πνευματικὴ ἀπάτη), διότι ἡ νεοημερολογίτικὴ Ἐκκλησία τοῦ κ. Καλλινίκου, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μέ τὴν ἀλήθειαν, τὴν σωστὴ καὶ ὀρθὴ πίστιν καὶ τὸ πατροπαράδοτον ἑορτολόγιον, πού ἀκολουθοῦν καὶ πιστεύουν οἱ εὐσεβεῖς καὶ κατὰ πάντα ὀρθόδοξοι Ρωσσοπόντιοι ἀδελφοί μας. Τὸ γεγονός καὶ μόνον τὸν ἐκθέτει ἀνεπανόρθωτα εἰς τὰς συνηδεῖσεις τῶν πιστῶν ἀδελφῶν, πού ἀκο-

λουθοῦν τὸ πατριὸν ἑορτολόγιον. Πῶς ἡμπορεῖ ἓνας πού ἀρνήθηκε τὸ ἀπὸ αἰῶνες θεσπισθέν ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων αἰώνιον ἑορτολόγιον, νὰ παρουσιάζεται καὶ νὰ ἐμφανίζεται, γνήσιος ὀρθόδοξος ἱεράρχης καὶ νὰ παραπλανᾷ ἐσκεμμένως τοὺς ὀρθοδόξους ἀδελφούς μας, μέ τὸ νὰ λειτουργεῖ κάποιος ἱερεὺς, σὲ κάποιον Ναόν, εἰδικὰ ὅπως λέγει, γιὰ τῆς ἀνάγκης τῶν Ρωσσοποντίων ἀδελφῶν μας;

Αὐτὸ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὀνομάζεται ΟΥΝΙΑ, ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μέ τὴν Παπικὴ Ἐκκλησίαν, πού ἔρχονται ὀρισμένοι Κληρικοί τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ φοροῦν τὸ προσωπεῖον τοῦ ὀρθόδοξου, διὰ νὰ ἐξαπατοῦν, τοὺς ἀφελεῖς ὀρθοδόξους χριστιανούς (καὶ δυστυχῶς ὑπάρχουν πολλοί Οὐνίται εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἑλλάδα μας). Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μέ τὴν Νεοημερολογίτικη

Μητρόπολη Πειραιῶς. Ἐνῶ ἔχει ἀρνηθῇ καί ἀπε-
μπολήσῃ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καί τὴν
πατροπαράδοτην εὐσέβειαν καί εὐρίσκεται ἐκτός
ἀληθείας, θέλει ἀπὸ τὴν ἄλλην νά ὀδηγήσῃ τοὺς
εὐσεβεῖς ὀρθοδόξους Ρωσσοποντίους ἀδελφούς
μας εἰς τὴν εὐσέβειαν καί τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν.

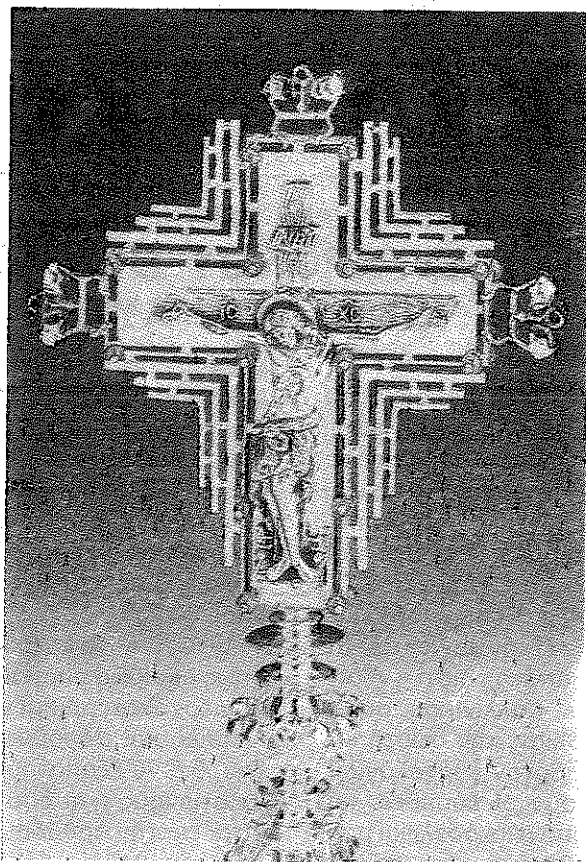
Πῶς γίνεται αὐτό Κύριε Καλλίνικε; Δύο μέτρα
καί δύο σταθμά; Πῶς ὑφίστανται μαζί τό φῶς πού
εἶναι ὁ Χριστός, μέ τό σκοτάδι πού εἶναι ὁ Σατανᾶς;
Καί μὴν προσπαθῆσεται πάλι νά δικαιολογηθῇται,
μέ τό νά ἐναντιώνεσθε, ἐναντίον τῶν Παλαιοημε-
ρολογιτῶν (γράφε παλαιοερτολογιτῶν) ἀπὸ Ραδιο-
φώνου, ὅπως κάνατε καί παλαιότερον, διότι μέ τὴν
μέθοδον αὐτὴν γελοιποιεῖσθε.

Γνωρίζουν ἄριστα οἱ πιστοὶ ὀρθόδοξοι χριστια-
νοί, ποῖος εἶσθε καί ποῖοι εἴμασθε. Τό ἀλάνθαστον
αἰσθητήριον τοῦ πιστοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦ,
γνωρίζει πολὺ καλά νά ξεχωρίζει, τό πρόβατον ἀπὸ
τόν λύκον. Ἴσως ὀρισμένα πειθήνια ὄργανά σας,
νά ἐνδίδουν στά λόγια καί στίς ἀποφάσεις σας. Ἐ-
μεῖς ὁμῶς, ὅτι καί ἂν ἀποφασίσετε, δέν μᾶς πτοοῦν
οὔτε μᾶς ἀγγίζουν καθόλου τὰ κατορθώματά σας.

Γι' αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγον, ἐφιστῶμεν τὴν προ-
σοχή ὅλων τῶν πιστῶν γνησίων ὀρθοδόξων ἀδελ-
φῶν μας καί ἰδιαίτερα τῶν παλιννοστούντων Ρωσσο-
ποντίων, γιὰ νά μὴν μεταβαίνουν σέ κανένα Ναόν
τῶν Νεοημερολογιτῶν, πού ποιοῦνται τόν παλαιοη-
μερολογίτην, γιὰ κάποιες ὥρες, καί νά λειτουργοῦν
μέ τό παλαιόν ἑορτολόγιον δῆθεν καί καμμία ἀπο-
λύτως πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν νά μὴν ἔχουν, μέ
ὅλους αὐτοὺς, γιὰ νά μὴν χάσουν τὴν ψυχικὴν
σωτηρίαν τους.

Εὐτυχῶς, δόξα τῷ Θεῷ, υπάρχουν πολλές ὀρθό-
δοξες γνήσιες παλαιοημερολογίτικες Ἐκκλησίες,
πού μποροῦν νά ἐκκλησιάζονται, ἀρκεῖ νά τίς ἀνα-
ζητήσουν καί νά τίς εὑρουν. Ἡ προπαγάνδα δέν θά
περάσει, οὔτε τὰ συμφέροντα τῆς νεοημερολογίτι-
κης Ἐκκλησίας θά κλονίσουν τοὺς πιστοὺς ὀρθο-
δόξους χριστιανοὺς. Ἐχουν οἱ φύλακες τὴν γνώ-
σιν. Ζῇ Κύριος ὁ Θεός.

Μέ πατρικὴ ἀγάπη
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

«ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μέν
ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί,
τοῖς δὲ σωζομένοις
ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί.
(Α' Κορινθ. α' 18)

Ὑψοῦται σήμερον ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ὑψοῦται εἰς ἀνάμνησιν τῶν δύο ἐκείνων ἱστορικῶν ὑψώσεων, ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἑλένης, ἀφ' ἑνός καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου ἀφ' ἑτέρου. «Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον καὶ κόσμος ἀγιάζεται» ψάλλει ἡ Ἐκκλησία. Ἦκουσε καὶ πάλιν ὁ λαὸς ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου συγκινητικὴν ἐξιστόρησιν τῶν φρικτῶν παθῶν καὶ τοῦ ἀλγεινοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Λυτρωτοῦ. Συναισθήματα πόνου, ἐπλήρωσαν τὸν ἐσωτερικὸν τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ χαρὰ διὰ τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον. Ἀπὸ τότε ὁ Θεοπέσιος Ἀπόστολος Παῦλος μετὰ Πυρίνου ἐνθουσιασμοῦ ἀνεβόησεν. «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ, τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί», ἐνῶ δὲ εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν ἐγραφε «ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. στ' 14). Διὰ τῶν λόγων αὐτῶν ἐξέφρασε, κατὰ τὸν πλέον πανηγυρικὸν τρόπον τὰς περὶ τοῦ Σταυροῦ πεπειθήσεις του. Οὐδεμίαν ἄλλην χαρὰν καὶ οὐδεμίαν ἄλλην καύχησιν δύναται νὰ ἔχει ὁ Χριστιανὸς ἀπὸ τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Διότι ὄντως οὗτος δύναμις Θεοῦ ἐστὶ καὶ συμβολίζει ἀριστα τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν θυσίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν νίκην καὶ τὸν θρίαμβον τοῦ πονηροῦ καὶ τῆς ἁμαρτίας. Ὅμως ἀδελφοί μου ἅς στρέψωμεν δι' ὀλίγον τὴν διάνοιά μας, εἰς τὴν σημασίαν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου. Ὁ Σταυρὸς εἶναι σύμβολον αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας.

Τό διεκήρυξεν αὐτός ὁ Ἀρχηγὸς τῆς πίστεώς μας, ὅταν ἐδίδασκεν «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι» (Ματ. Η' 34). Ἀλλὰ τὸν ἐφήρμοσε πρῶτος. Ἀνῆλθε κατὰ τὴν ἐπίγειον ζωὴν του, τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον πρὸς τὸν Γολγοθᾶν φέρων εἰς τοὺς Ἀχράντους ὤμους Του τὸν βαρύν Σταυρόν. Ὑπέστη πόνους φρικτοὺς καὶ ὀδυνηροὺς. Ἀντιμετώπισε ἐξευτελισμοὺς καὶ ταπεινώσεις ἀνηκούστους. Ἀλλ' ἀντλῶν συνεχῶς δύναμιν ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς μεγάλης Του αὐταπαρνήσεως ἐθυσιάσθη τελικῶς καὶ δὴ ὅλως ἐθελου-

σίως. Ἐχυσε τὸ πανακήρατον αἷμα Του διὰ τοῦ ὁποίου ἀπέπλυνε τὰς ψυχὰς ἐκ τῆς φοβερᾶς τῆς ἁμαρτίας ἐνοχῆς.

Ἔτσι ἀκριβῶς ὁ Κύριός μας προσέφερεν τὴν μεγαλυτέραν θυσίαν, ἀπαύγασμα τῆς πιό ἱερῆς αὐταπαρνήσεως. Διὰ τοῦ ἀχράντου αἵματος ἐποτίσθη ὁ Σταυρὸς, ὅστις ἀπ' ἐκείνης τῆς εὐλογημένης στιγμῆς καθηγιάσθη. Ἀπέβαλε τὴν φρικτῶδη ὄψιν, ὡς μέσου βασανιστικοῦ καὶ ὀργάνου τρομεροῦ μαρτυρίου πόνου καὶ ἀγωνίας. Περιεβλήθη τῷ ἁγιοσύνῃ, χάριν καὶ δύναμιν καὶ ἐγένετο αἰώνιον σύμβολον τῆς ὑψίστης αὐταπαρνήσεως καὶ θυσίας τοῦ ὁποίου θά ἐμπνέη πάντοτε καὶ θά ἐνδυναμώνῃ πάντας τοὺς θέλοντας, νὰ ἀνέλθουν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἠθικῆς τελειώσεως καὶ τῆς ἀρετῆς. Προσφέρει ὁ Σταυρὸς ἀδελφοί τὴν ἀνεξάντλητον ὑπομονήν. Ἐμβάλλει θάρρος εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀγωνιζομένων. Καταδεικνύει τὴν ὑπερτάτην θυσίαν τοῦ Ἑσταυρωμένου καὶ ὑποδηλοῖ δι' αὐτῆς τὴν ἀνάγκην τῆς θυσιάσεως ὅλων τῶν ἐγκοσμίων, ὕλιστικῶν, ἡδονιστικῶν, ἐγωϊστικῶν βλέψεων καὶ ἐπιδιώξεων, χάριν τῶν εὐγενεστέρων καὶ ἱερωτέρων σκοπῶν. Ἐπιτάσσει, ἐν ἀνάγκῃ τὸ καθῆκον τῆς αὐτοθυσίας καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ζωῆς, ὑπὲρ τῆς πίστεως, τῆς ψυχῆς, τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς. Διότι τοιοῦτος ἀγὼν, αὐταπάρνησις καὶ θυσία ὀδηγοῦν κατ' εὐθείαν εἰς τὸν θρίαμβον τῆς ζωῆς. Διότι ὁ Σταυρὸς εἶναι σύμβολον νίκης καὶ θριάμβου. Διότι, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος ἐθριάμβευσε πλήρως.

Ἐπ' αὐτοῦ ἔδωσε τὴν μεγάλην μάχην. Ἐπολέμησε καὶ συνέτριψεν ἐξ' ὁλοκλήρου τὴν δύναμιν τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν ἐνίκησε τὸν ἐξηυτέλισε τοσοῦτον, ὥστε οὗτος ὑπέστη συντριπτικὴν πανωλεθρίαν. Ἐντεῦθεν ὁ Θεὸς Παῦλος πλήρης ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐβόησε καὶ ἐκραξε πρὸς τὸν ἐξουθενωμένον Ἀδὴν «ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου ἄδη τὸ νίκος; (Α' Κορινθ. ιε' 55)

Ὁ Σταυρὸς ἐνισχύει ἀδελφοί ἐκείνους οἱ ὁποῖοι, ποθοῦν καὶ ἐπιδιώκουν τὴν κατάλυσιν τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀποβαίνει πάντοτε νικηφόρον καὶ ἀήττητον τρόπαιον, ἀφοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων μυριά-

δες ἀνθρωπίνων, ὑπάρξεων κατήγαγον, τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, περιφανεῖς νίκες καὶ ἐσημείωσαν θριάμβους ἀναγεννήθησαν ἠθικῶς, μετεβλήθησαν ριζικῶς, ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τύψεις δι' ἐνόχους πράξεις καὶ διαθέσεις, ἡλευθερώθησαν πνευματικῶς ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ διαβόλου εὖρον χαράν καὶ εἰρήνην. Διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Σταυροῦ ἐθριάμβευσαν οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες, οἱ Ὁμολογηταί. Συνέτριψαν τὴν εἰδωλολατρείαν. Ἐξωστράκισαν τὴν πλάνην. Κατήσχυναν πάσας τῶν ὑπεναντίων τὰς δυνάμεις.

Ἀλλὰ ὁ Σταυρὸς ἀδελφοί κατέστη ἀκόμα σύμβολον ζωῆς καὶ σωτηρίας, ἐφ' οὗ ἐξέτεινεν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοῦ, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα. Μᾶς ἔσωσεν ἐκ τοῦ αἰωνίου θανάτου, διότι «εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Ὁ τῆς ζωῆς Ἀρχηγὸς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε». (Ρωμ. ε' 8)

Ἐκτοτε, ὅσοι ἐσαγηνεύθησαν ἀπὸ τὸν Σταυρόν καὶ τὸν λόγον τοῦ Σταυροῦ ἀντλοῦν «ἐκ τοῦ Ξύλου τῆς Ζωῆς» (Ἀποκ. Β' 7) δύναμιν Θεοῦ, διὰ νὰ οἰκειοποιηθοῦν τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Κυρίου καὶ νὰ βαδίσουν πρὸς μίαν νέαν κοσμογονίαν. Τὸν

Σταυρόν θεωροῦν κατὰ τὴν ἐπίγειον πορείαν των, ὡς πολικὸν ἀστέρα, ὁδηγὸν καὶ ἐμπνευστήν.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἀδελφοί ἡ διὰ τοῦ Σταυροῦ σωτήριος χάρις καὶ ἀναδημιουργία «Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα» (Β' Κορινθ. ε' 17). Ὁ Τίμιος Σταυρὸς, ὡς αἰώνιον σύμβολον τῆς νίκης κατὰ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ἐπεβλήθη ἐπὶ εἴκοσιν ὅλους αἰῶνας καὶ ὅσοι ὑπετάγησαν ὑπ' αὐτόν ἠσθάνθησαν ψυχικὴν ἀγαλλίασιν καὶ χαράν.

Ἀδελφοί μου. Ἄς ὑψώσωμεν μετ' εὐλαβείας τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν πρὸς τὸν Ἑσταυρωμένον Κύριον, διὰ νὰ ὑμνήσωμεν ἐκ βαθέων τὴν ἄκραν Αὐτοῦ συγκατάβασιν. Μετ' Αὐτοῦ δέ ἄς μεγαλύνωμεν καὶ τὸν πανσεβάσμιον καὶ ζωήρρυτον Σταυρόν, ἵνα λάβωμεν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ πάσης ἀσθενείας.

Πόθω δὲ κατασπαζόμενοι Αὐτόν δι' ἀναξίων χειλέων, ἄς ψάλλωμεν ἀπὸ τὰ ἐγκата τῶν ψυχῶν μας. «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, χριστιανῶν ἡ Ἑλπίς, πεπληνημένων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμὴν, ἐν πολέμοις νίκος οἰκουμένης ἀσφάλεια νοσοῦντων ἰατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν».

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΑΡΚΑΣ

ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωκε ῥῆσά τοι ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον».

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Σύ Παρθένε γεννᾶσαι σήμερον πού θά χρησιμεύσεις ὡς κατοικία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ὁποία σύ ἔχεις ἐκλεχθεῖ προηγουμένως ἀπὸ τὴν Τριαδικὴ Θεότητα, διὰ νὰ φέρεις στὸν κόσμον τὴν Χαράν. Γι' αὐτὸ ὅλοι αἱ γενεαὶ σέ μακαρίζουν.

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐν χαρᾷ, καὶ ἀμέτρῳ πόθῳ, τὴν πανάμωμον Γέννησιν, τῆς Ἀειπαρθένου, ἐξ ἧς Χριστὸς ἐτέχθη, τοῦ σύμπαντος ὁ Ἄναξ, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον».

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Ἄς προσκυνήσωμεν μέ χαράν καὶ μέ ἀμετρον πόθον τὴν ἀειπάρθενον Κόρην, διότι ἐξ αὐτῆς ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τοῦ σύμπαντος διὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπον.

«Ὡς Ἰωακείμ καὶ Ἄννα σκιρτᾷ, σὺν τοῖς Ὀρθοδόξοις, Γενεθλίων Σῶν Μαριάμ, οὕτω καὶ γὰρ χαίρων, προσκυνῶ μετὰ

Ὅπως γνωρίζετε ὅλοι οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τὴν 8ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε. ἡμέρα Τετάρτην, ἐπανηγυρίσαμεν τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου καὶ ἀπηλαύσαμεν μεγίστην χαράν καὶ ἀγαλλίασιν.

Ἡ ἐφημερίς ἀντί ἐπεξήγησιν Κανόνος γεγραμμένος ἀπὸ πολλοὺς Πατέρας καὶ ἰδιαίτερος ἀπὸ τὸν ἁγ. Κοσμᾶν, Ἐπίσκοπον Μαΐουμᾶ, ἀναγράφει τέσσαρα Μεγαλυνάρια ἐν παραφράσει γιὰ νὰ ἰδῇ ἰδίῳις ὁμμασι ὁ ἀναγνώστης, τὴν ὑψίστην σημασίαν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, ἀποφεύγοντες οὕτως τὸν κυρίως Κανόνα διότι ὅσον ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται οὗτος ἐδημοσιεύθη κατὰ καιροῦς εἰς παλαιὰς ἐκδόσεις.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

«Ἐκ πασῶν Παρθέने τῶν γενεῶν, ἡ προεκλεχθεῖσα, εἰς κατοίκησιν τῷ Θεῷ, σήμερον τεχθεῖσα χαράν τῷ κόσμῳ φέρεις· αἱ γενεαὶ δὲ πᾶσαι, σέ μακαρίζουσι».

πόθου, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας, Σὴν θείαν
Γέννησιν».

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα (γεννήτορες τῆς Παρθένου) ἀγγάλλονται μαζί μέ τούς ὀρθοδόξους γιά τὴν γέννησή σου Μαριάμ· ἔτσι καί ἐγὼ χαίρω καί προσκυνῶ μέ πόθον τὴν θείαν σου γέννησιν ἢ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐξ ἐπαγγελίας.

«Χαῖρε θεῖον στίφος τῶν Προφητῶν·
ἄρχεται γάρ ἄρτι, τῶν σῶν λόγων ἡ
ἐκβασίς, ὅτι τόν Θεόν τέξει, ἀπειράν-
δρος Παρθένος· σήμερον γάρ ἐτέχθη ἡ
Μητροπάρθενος».

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Χαρεῖτε ἐξ ὅλης καρδίας, ὅλοι οἱ Προφῆται διότι αὐτὴν τὴν ὥραν αὐτά τὰ ὁποία προεφητεύσατε ὅτι θά γεννήσῃ υἱόν ἡ Παρθένος (ἀπειράνδρος - χωρίς

παιρα ἀνδρός), διότι σήμερον γεννᾶται ἡ Μητροπάρθενος Κόρη.

Δεύτερον ὑψιστον θέμα ἀπό τὴν μεγάλην αὐτὴ ἐορτὴν, εἶναι ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς τῶν γεννητόρων τῆς Θεοτόκου Ἰωακείμ καὶ Ἄννης διότι **στεῖροι** ὄντες διαρκῶς προσηύχοντο διὰ νά λύσῃ ὁ Θεός τὴν στείρωσιν των καὶ νά χαρίσῃ στήν ἀνθρωπότητα τὴν ταπεινὴν Μαριάμ κεκοσμημένην μέ πλείστας θεϊκὰς χάριτας. Εἶπομεν τὴν λέξιν ταπεινώσιν, εἰς τόν γράφοντα καθὼς ἐπίσης καί εἰς τούς ἀγαπητούς ἀναγνώστας, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος τῆς δόξης νά χαρίσῃ αὐτὴν τὴν ὑψίστην ἀρετὴν διότι χωρίς αὐτὴν δέν εἰσερχόμεθα κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τό Βασίλειον ποῦ ἔχει προετοιμάσει ὁ Υἱός Της δι' ἡμᾶς.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

«Ὁ ἐν σοφία τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός, καὶ τὴν σύμπασαν κτίσιν παντοδυνάμω σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἰρέσεις κατάβαλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος».

τὴν ἀφατον χρηστότητά σου καὶ ἐν ταυτῷ νά καταβάλῃς τὰς αἰρέσεις, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος».

Βλέπομεν εἰς τὴν ἐπεξήγησιν τοῦ ἀναγεγραμμένου Ἰδιομέλου, ὅτι ὁ Προαιώνιος Λόγος τοῦ Πατρός + ὁ Σωτὴρ, εἶναι αὐτός ὁ Κτήτωρ τῆς ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κτίσεως καὶ τόν παρακαλοῦμεν γονυκλινῶς νά εὐλογῇ τόν στέφανον τῆς χρονιάς ποῦ εἰσερχόμεθα μέ τὴν θεία του Παντοκρατορικὴ χρηστότητα καὶ νά καταβάλῃ τὰς αἰρέσεις ποῦ πολιορκοῦν τὴν Ἐκκλησία πρεσβεῖαις τῆς Μητρὸς του Θεοτόκου ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀλλὰ νομίζομεν, διὰ νά κλείσωμεν τό ἐπίμαχον αὐτό ἄρθρο, ὅς ἀνατρέξωμε ἐπίσης σέ ἄλλο σημαντικὸν σημεῖον τῆς ὑμνολογίας, τό ὁποῖον εἶναι τό Κάθισμα τῆς Ἰνδικτοῦ:

ΚΑΘΙΣΜΑ

«Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῶ
τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς,
ἀναβοῶντες ἐκτενῶς· Ὑπὸ τῆς σῆς
δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτὴρ

Ἐν ἐπικεφαλίδι δίδομεν εἰς τό ἀρχαῖον κείμενον στιχηρόν ἰδιόμελον τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τόν παρακαλοῦμεν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας νά μᾶς ἀξιῶναι διὰ μέσου τοῦ χρόνου νά γράφωμεν αὐτά τὰ ὀλίγα πρὸς δόξαν τῆς Τριαδικῆς Θεότητος καὶ τῆς Θεοτόκου. Ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται ἀπὸ φύλλα τῆς «Φ.Ο.» παρελθουσῶν χρήσεων ἡ λέξις Ἰνδικτιῶν θά πεῖ προσμέτρησις χρόνου προερχομένη ἀπὸ πηγὴν Λατινικὴν. Ἀναφέρομεν ὅτι μόνον εἰς ἔγγραφο Πατριαρχικὰ ἢ καὶ ἄλλων ἀξιωματούχων τῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρεται ἡ λέξις Ἰνδικτιῶν ἀλλὰ καὶ μεῖς ὡς χριστιανικὸν φύλλον, ἔχομεν ἱερόν καθήκον, νά τό ἀναφέρωμεν, διότι καὶ ὡς χριστιανικὴ ὀρθόδοξος ἰδιότης ποῦ ἐμφανίζομεν καὶ ὡς ἄνθρωποι παραδοσιακῶς εὐρισκόμενοι εἰς τὴν νοεράν Κιβωτόν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Περαιτέρω ἐπεξηγοῦντες τό στιχηρόν ἰδιόμελον τοῦ Ἰνδικτιωνοῦ τῆς 1ης Αὐγούστου ταπεινῶς ἀναγράφομεν: «Κύριε ἐσύ ποῦ πάντα ἐδημιούργησες ἐν ἀρρήτῳ σοφία, προαιώνιε Λόγε τοῦ Πατρός καὶ ἐκτίσες ὅλην τὴν βλεπομένην καὶ μὴ βλεπομένην κτίσιν διὰ μόνου τοῦ Λόγου σου, σύ Κύριε εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ χρόνου ποῦ διανύομεν μέ

καί ταῖς εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, καί πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεστούντων σοι, ἐνιαυτόν εὐπρόδεκτον, προσάξει σοι, ὡς ἀγαθός καταξιώσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυοὶ τιμώντας, καί πιστῶς σε δοξάζοντας».

«Σὺ Κύριε πού εἶσαι ὁ Δεσπότης τοῦ παντός καί ἄφθονος χορηγός τῶν ἀγαθῶν (ὡς θεία πρόνοια) γονυκλινῶς πίπτομεν στά πόδια καί ἀναφωνοῦμεν ἐκ βάθους καρδίας. Σὺ πού εἶσαι ὁ Σωτὴρ μας ὡς πολυεύσπλαχνος Κύριος εὐχέσαι καί πρεσβεῖσαι τῆς

Μητρός σου καί πάντων ἐκείνων πού εἶναι κοντά σου καί δέχεσαι τὰς προσευχὰς των, ἀξιώσέ μας νά διέλθωμεν τό ἔτος πού σήμερα ἀρχίσαμε, πρεσβεῖσαι ἐπίσης αὐτῶν πού σήμερα τιμῶνται (Συμεῶν τοῦ Στυλίου καί λοιπῶν πολλῶν μαρτύρων) οἱ ὅποιοι ὅλοι ἐμεῖς πιστῶς Σέ δοξάζομεν».

Ἄς μᾶς καταξιώσει λοιπόν ὁ Δεσπότης καί Σωτήρας μας νά εὐρεθῶμεν καί ἡμεῖς εἰς τήν χορείαν αὐτῶν τῶν μνημονευθέντων ὁσίων καί μαρτύρων διά νά καταξιωθῶμεν νά γίνωμεν ἐπαξίως καί ἡμεῖς τέκνα τῆς ἐπουρανίου Τοῦ Βασιλείας.

ΑΡΧΙΜ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

«Φιλησάτω με ἀπό φιλημάτων στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον, καί ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα».

1. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Κυρία Θεοτόκος, ἐγέννησες ἐν σαρκὶ Αὐτόν πού ἦταν προηγουμένως ἀσώματος καί ὁ Ὅποιος τώρα εἶναι τροφέας τοῦ ἀγίου καί εὐλογημένου γαλακτος τοῦ στήθους σου. Αὐτόν τόν ὅποιον ἐξέθρεψες Πανάμωμε παρακάλεσέ Τον νά μᾶς διαθρέψῃ μέ πνευματικόν ἄρτον ἐναρέτων καί θείων πράξεων ἐν τῇ ζωῇ μας.

«Τοῦ ἁσματος φωνάς σοι προσάδοντες, πόθῳ βοῶμέν σοι ἀγνή, μαστοὶ σου ὄντως ἐκαλλιώθησαν, οὓς περ ἐθήλασε μόνος, ὁ ἄσπορος Υἱός σου καί Κύριος».

2. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Ἡμεῖς τολμῶμεν νά σοῦ ἀποδώσωμεν ψαλμῳδία ἢ ὁποία πηγάζει ἀπό τό ἄσμα ἁσμάτων καί μέ μεγάλο πόθον ἀγνή Μητέρα ἀποκαλοῦμεν αὐτό πού γράφεται, ὅτι ὄντως τό γάλα τό ὅποιον ἔχεις εἰς τὰ στήθη σου, αὐτό τοῦτο τό ὑπέροχο γάλα, τό ἐθήλασε μόνος ὁ Υἱός σου καί Κύριος, ὁ Ὅποιος ἐγεννήθη ἀνευ σποράς.

«Ὁλη ἡ πλησίον μου καλή καί ἄμωμος, ἀπό λιβάνου Παρθένε νύμφη τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σὺ προεγνωρίσθης, εἰς Θεοῦ Λόγου σάρκωσιν».

3. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Σάν νύφη Πανάμωμε Παρθένε, ἐμφανίζεσαι ὅλη καλή καί ἄμωμος ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, διότι. Σὺ προωρίσθης ἀπό τόν Τριαδικόν Θεόν διά νά φέρεις τόν Θεόν Λόγον ἐν τῷ κόσμῳ.

«Σοῦ τὰ χεῖλη πέφυκε σπάρτιον κόκκινον, καί τί ὡραία ἡ λαλιά σου! δι' ὧν κατεφίλησας, Θεόν Παναγία, ὡς βρέφος ἐπωλένιον».

4. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Ἀγνή Μητέρα μας Κυρία Θεοτόκε, βλέποντάς

Ἡ «Φ.Ο.» ἐν τῇ προσπάθειά της νά ἐξηγήσῃ μερικά σημεῖα τοῦ Ἄσματος Ἀσμάτων τοῦ ἱεροῦ Σολομώντος, ἄρχεται νά καταγράψῃ ὀρισμένα ἐν παραφράσει. Καί τοῦτο διότι, ὡς εὐρισκόμενος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θεωρῶ ὡς καθήκον νά πράξω τοῦτο διότι πλειστάκις γράφοντας ἀναφερόμεθα σ' αὐτό.

Ἀφορμή λαμβάνω ἀπό τόν Κανόνα τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Ἐπισκόπου Εὐχαϊτών, ὁ ὅποιος τόν ΙΑ' αἰῶνα καί ὡς Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Κων/πόλεως κατέγραψε πολλά συγγράματα, ἀλλά αὐτή τήν φορά, ἀφορμή θά λάβουμε ἀπό τόν Κανόνα εἰς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Πέμπτην Ἑσπέρας Ἦχον πλ. α'. Ἡ συγκλονιστική ἐμπειρία τοῦ ἀναγνώσκοντος τόν Κανόνα αὐτόν, εἶναι τοιαύτη, καί ὡς ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἐργασία αὐτή μέ τὰ παρατιθέμενα πέντε τροπάρια ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ καί ὡς παράφρασις πού δίδεται. Τό προϊόν τῆς ἐργασίας αὐτῆς (δίδεται) εἰς αὐτούς πού καθ' ἑσπέραν ἔχουν τήν πολλαπλὴν θεία παρόρμησιν νά ἀναγινώσκουν τό Θεοτοκάριον τοῦ ἁγ. Νικοδήμου, καί ἐπειδὴ συμβαίνει ὅλοι οἱ Ζηλωταὶ Πατέρες τοῦ ἁγ. Ὅρους νά προσάπτουν μετὰ τόν ἑσπερινόν, κάθε ἡμέρα, καί εἰς τόν Ἦχον τόν ὅποιον ὀρίζει ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία.

Βέβαια αἱ παραφράσεις γράφονται ὅσο εἶναι δυνατόν περιγραφικότεραι, διότι ἡ ἀρχαία γλώσσα εἶναι λεκτικῶς συντομοτέρα. Θά χαρῶ ἰδιαίτερώς ἐάν τυχόν ἀναγνώστης ἢ προσευχόμενος ἔχει αἰτιάσεις τινάς δια τὰς παραφράσεις τῶν ἑξ τροπαρίων.

«Τέτοκας σαρκοφόρον τόν πρὶν ἀσώματον, τόν τροφέα μαζοῖς σου, Πανάμωμε ἐξέθρεψας, αὐτόν οὖν ἰκέτευε διαθρέψαι ἄρτῳ με, ἐναρέτων καί θείων πράξεων».

σου ἐν τῇ εἰκόνι, παρατηρῶ ὅτι τὰ χεῖλη σου ἔγιναν φυσιολογικά σάν τὰ ρόδα καί ἡ φωνή σου ὠραία καί εὐλαλος διὰ τῶν ὁποίων χειλῶν σου ἔχεις ἀσπασθεῖ τόν Θεόν, Σὺ Παναγία Μητέρα μας, ὡς Βρέφος φερόμενον ἐν τῇ ἀγκάλῃ σου.

*«Στάζουσι Πανύμνητε, σμύρναν ἀφθαρτί-
ζουσαν, τὰ πάνσεπτα χεῖλη σου Θεόν ἀσπα-
σάμενα, ὃν ἔτεκες ὡς βρέφος, καί λατρεύεις
ὡς Δεσπότη»*

5. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Πανύμνητε Θεοτόκε στάζει ἀπὸ τὰ πάνσεπτα χεῖλη σου σμύρνα ἡ ὁποία σάν πραγματικόν ἄρωμα ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, διότι αὐτά (τὰ χεῖλη) ἐφίλησαν σάν Βρέφος, Αὐτόν ποῦ λατρεύεις, ἐπίσης, ὡς Κύριον καί Δεσπότην.

*«Νάρδος ἀποστάζουσα, ἀρωμάτων ἀφθορε
σεμνή, καλή ἐν γυναιξίν ὡφθης ἀληθώς,*

*ὠραία ἡ ὄψις σου καί ἡ φωνή πλήρης ἀγαθῶν
λύτρον γὰρ ἔτεκες, τῶν παισμάτων τοῖς
ὕμνοῦσί σε».*

6. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Σὺ Κυρία ἀποστάζεις σάν σπάνιον ἄρωμα νάρδος, σὺ ποῦ εἶσαι σεμνή καί ἀχραντος, σὺ ποῦ ὑπάρχεις ὡς καλή καί ἄμωμος μεταξύ τῶν γυναικῶν. Φαίνεται στ' ἀλήθεια ὠραία καί ἡ ὄψις σου καί ἡ φωνή σου εἶναι πλήρη ἀγαθῶν εὐλογιῶν· Σὺ εἶσαι τό πραγματικόν λύτρον διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν πταισμάτων μας διότι ἐγέννησες τόν Λυτρωτὴν μας. Γι' αὐτό σέ ὑμνοῦμεν.

Ἄς παρακαλέσωμεν τόν θεῖο Σολομῶντα νά μᾶς διδῇ τὴν δύναμιν καταγραφῆς, διότι αὐτός οὗτος τὴν ἡρύσθη ἀπὸ τὴν Θεῖαν Σοφίαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

K.K.

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΣ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἡ γραφὶς τοῦ γράφοντος παροτρύνεται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νά χαράξῃ ὀλίγας γραμμάς διὰ τὴν ὑψίστην αὐτὴν μαρτυρικὴν μορφήν τοῦ Ἑλλήνος Μεγαλομάρτυρος ἀγ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Οὗτος τὸν Γ' αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος Μαξεντίου ὁμολόγησεν τὸν Ἰησοῦν ὡς Κτίστην τοῦ παντός καί ὅτι Αὐτός ἐπευλογεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν σύμπασαν Κτίσιν, οἱ δὲ ὁπαδοὶ Αὐτοῦ ἐπικαλούμενοι χριστιανοί, τὸν θεωροῦν σωτήρα των, προσδοκῶντες τὴν παλιγεννεσίαν καθ' ἣν θά κριθῶσιν διὰ τὰς πράξεις καί τὰς ἐπιδόσεις των. Ὁ Σωτὴρ μᾶς ὑπόσχεται οὐράνιον βασιλείαν καί μᾶς θέλει συμπαρέδρους ἐν τῇ αἰωνιότητι.

Ἀλλὰ ἱστορικῶς πρέπει νά ἀναφέρουμε, ὅτι ὁ Μεγαλομάρτυς ἀγ. Δημήτριος, ὡς Ἕλλην πολίτης, ἐστάθη συμπολεμῶν μετὰ τῶν Θεσσαλονικέων ἐναντίον πάσης βαρβαρικῆς ἀπειλῆς διὰ μέσου τοῦ χρόνου. Ἀπλῶς μνημονεύομεν ὅτι τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1912 ἠλευθέρωσε τὴν Θεσ/νίκην, ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν. Ἐκλήθη Μυροβλήτης διότι ἐκ τοῦ τάφου του ἀνέβλυζεν Μύρον τό ὅποιον διεπότιζεν τὴν ἐκκλησίαν τοὺς πρῶτους χριστιανικοὺς αἰῶνας.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανός τὸν ΣΤ' αἰῶνα ἐπιθυμῶν νά ἐξασφαλίσῃ ἐλάχιστον λείψανον ἀπὸ τό σκηνώμα του ἀπέτυχε καί μόνο λίγο χῶμα ἀπὸ τὸν τάφον του ἠδύόκειν ὁ ἅγιος νά τοῦ δώσῃ.

Ἀλλὰ ἐπίσης πρέπει νά ἐπισημάνωμεν ὅτι ὁ ἀγ. Δημήτριος ἐστάθη ἠθικός ποδηγέτης τῶν Θεσσαλονικέων διότι ὅταν οὗτοι ὡς ἄνθρωποι ἀμάρταναν ἐτύγχανον θείας Πατρικῆς συγχωρήσεως διότι ἐν τῷ ἱστορικῷ του μνημονεύεται ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ

Θεσ/νίκης λόγῳ τῆς ἀμαρτωλότητος τῆς πόλεως καί συνήντησε σέ κάποιο σημεῖο ἐξωθεν τῆς Θεσ/νίκης τὸν ἐκ Λαρίσης ἱεράρχην Ἀχίλλειον ὁ ὁποῖος καί ὁ ἴδιος ἀνεχώρει ἐκ Λαρίσης τιμωρῶν τοὺς κατοίκους διὰ τὰ ἠθικά των παραπτώματα καί παρεκτροπὰς.

Ὅσοι ἐξ ἡμῶν μετέβησαν εἰς Θεσ/νίκην καί ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ ἀγ. Δημητρίου καί εἶδον, ἰδίῳις ὁμμασιν κάτωθι τοῦ Ναοῦ, τό σημεῖον ὅπου ἐμαρτύρησε λογχευθεὶς τὴν πλευράν, ὅπως ὁ Κύριός Του μένουν κατάπληκτοι, διὰ τό ὕγρὸν καί φοβερόν σημεῖον τοῦ ὑπογείου.

Νῦν ἡμεῖς ἄς κλείνωμεν γόνυ ἐνώπιον τῆς θείας εἰκόνας του, διὰ νά τὸν παρακαλέσωμεν ὅπως τύχωμεν τὴν εὐλογίαν του καί μεσιτεύσῃ ἐνώπιον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ διὰ τὰς ἀπείρους ἀτασθαλίας μας.

BYZANTINΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἀπὸ τὸν ἰδρυτὴ καί Διευθυντὴ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας κ. Μ. Μακρῇ καθὼς καί ἀπὸ τλειόφοιτους ἀριστούχους μαθητὰς του, μέλη τῆς Ο.Ε. ΒΥ.Χ. θά παραδίδονται δωρεάν μαθήματα Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Ἀγ. Δημητρίου Αἰγάλεω, ὁδὸς Λητῆς 49, κάθε Σάββατο 5.30 μ.μ. ἀπὸ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1994. Θά λειτουργήσουν τμήματα γιὰ ἀρχαρίους καί προχωρημένους.

Είναι γεγονός ότι η Έλληνική πατρίς κάνει μνεία του ιστορικού αυτού γεγονότος και όλαί αι εκκλησίαι ψάλλουν επινίκεια ᾠσματα, καθώς και η Πολιτεία διά παρελάσεων του Έλληνικού Στρατού και των Έλληνικών νειάτων, είναι αδύνατον ή υπό εκδοσιν ἐφημερίδα μας, νά μήν ἐπισημάνει, ἢ καλύτερα θά λέγαμε, τήν πηγαία καί αὐθόρμητον συμμετοχήν της εἰς τά ἐθνικῶς ζῶντα γεγονότα.

Ἐπειδή ὁμως ὁ γράφων εὐρίσκετο μεταξύ ἐκείνων εἰς τόν Ἀλβανικόν χώρον, ὡς ἀξιωματικός, θά ἤθελε νά καταγράψῃ πολλά ἐθνικά συμβάντα καί γενναιότητος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διότι ἐζησεν εἰς τά πρόσω τοῦ μετώπου καί θεία χάριτι ἐμφορούμενος ἀπό τά χριστιανικά ἰδεώδη εἶχεν πλησίον του ὅπως καί ἄλλοι τήν Ὑπέρμαχον Στρατηγόν, ἢ ὁποία κατήσχυνε τοῦ Ἰταλοῦς καί Γερμανοῦς εἰς τά πεδία τῶν μαχῶν. Ἦταν φοβερόν τό φαινόμενον πῶς οἱ Ἰταλοί σέ κατάστασιν θλιβερά παρεδίδοντο ἀμαχητί εἰς τά χέρια τῶν Ἑλλήνων. Μοῦ εἶπαν ὑπεύθυνα πῶς Λοχαγός τοῦ Στρατοῦ μας βοηθούμενος ἀπό ἓνα Ὑποδεκανέα συνέλαβε ὁλόκληριν διμοιρία ἢ ὁποία ἐκρύπτετο κάπου εἰς τό Ἀλβανικό μέτωπο. Φοβερά ἡ εἰκόνα τῆς ἀνανδρίας τοῦ ἐχθροῦ. Λές καί ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός διεπότηζε τό ψοφοειδές αὐτό σημεῖον τῶν συλλαμβανομέ-

νων. Αὐτό λέγεται διότι ἐπείσθην πῶς τά λεχθέντα ὑπό τοῦ Λοχαγοῦ εἶχαν πλήρη ἀλήθειαν.

Ἐφ' ὅσον ὁμως ζῶμεν εἰς τās πόλεις καί εὐρισκόμενοι ἐν ἀσφαλείᾳ ὀφείλομεν νά συμμετέχωμεν εἰς τά ἐορτάς πού δίδει ἡ ἑλληνική πατρίς, ἀλλά παράλληλα νά μήν ξεχνάμε νά ἀναπετάσωμεν καί τήν ἑλληνικήν σημαία εἰς τά σπίτια μας, διότι πλείστοι ἐξ ἡμῶν, ξεχνοῦν, θά ἐλέγαμε, τό ἱερόν αὐτό καθήκον.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καλόν εἶναι νά δίδωμεν εἰς τόν ἐφημέριον μικρόν κατάλογον, ἐάν γνωρίζομεν αὐτῶν πού ἐφυγαν εἰς τόν πόλεμον, πρὸς μνημόνευσιν.

Ἀναγράφομεν ἐπίσης ὅτι ἀκούσαμεν ἐκ τοῦ ραδιοφώνου τήν ἰδίαν ἡμέραν τήν μετάδοσιν τῆς παρελάσεως ἐκ Θεσ/νίκης καί συνεκινήθημεν, διότι παρουσίασεν ἀρτίαν ἐμφάνισιν τόσον ὁ Ἑλληνικός Στρατός, ὅσον τά Σώματα Ἀσφαλείας καί τὰ ἑλληνικά νειάτα. Ἀσφαλῶς οἱ ἐχθροί μας πρέπει νά μᾶς ὑπολογίζουν διότι ἡ ἑλληνική ψυχὴ ὅταν εἶναι ἠνωμένη εἶναι ζῶσα, ἀκμαία καί φοβερὴ στούς ἐχθρούς της.

Εἶθε ὁ Κύριος μετὰ τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ νά θέσουν τās ψυχὰς τῶν νεκρῶν μαχητῶν ἐν χώρᾳ ζώντων.

Α. ΠΑΤΗΜΑΣΙΕΣ

Μιά νύχτα ἓνας ἄνθρωπος εἶδε ἓνα ὄνειρο. Ὀνειρεύτηκε ὅτι περπατοῦσε στήν παραλία μαζί μέ τόν ΘΕΟ. Ἀπέναντι στόν οὐρανό ἀστραποβόλαγαν σκηνές ἀπ' τῇ ζωῇ του. Γιά κάθε σκηνή παρατηροῦσε δύο ζευγάρια πατημασιές πάνω στήν ἄμμο. Τό ἓνα ζευγάρι ἦταν οἱ δικές του πατημασιές καί τό ἄλλο τοῦ ΘΕΟΥ.

Ὅταν καί ἡ τελευταία σκηνή τῆς ζωῆς του ἀντικατοπτρίστηκε μπροστά του, κοίταξε πίσω στίς πατημασιές στήν ἄμμο. Παρατήρησε τότε ὅτι πολλές φορές στό διάβα τῆς ζωῆς του ὑπῆρχε μόνο ἓνα ζευγάρι πατημασιές. Μάλιστα παρατήρησε πῶς αὐτό συνέβαινε στίς πιό δύσκολες καί δραματικές στιγμές τῆς ζωῆς του.

Αὐτό τόν ἐνόχλησε πραγματικά καί ρώτησε τόν ΘΕΟ γι' αὐτό. «ΘΕΕ μου, μοῦ εἶχες ὑποσχεθεῖ ὅτι, ἀφότου ἀποφάσισα νά σέ ἀκολουθήσω, θά μοῦ παραστεκόσουν σ' ὅλο τό διάβα τῆς ζωῆς μου, ὁμως παρατήρησα ὅτι στίς πιό δυσάρεστες καί δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς μου ὑπάρχει μόνο ἓνα ζευγάρι πατημασιές. Δέν καταλαβαίνω γιατί, ὅταν ἐγώ σέ χρειάζομαι πιό πολύ, ἐσύ μέ ἐγκατέλειπες».

Καί ὁ ΘΕΟΣ ἀπάντησε: «Πολυαγαπημένο μου παιδί, σ' ἀγαπῶ καί ποτέ δέν θά μπορούσα νά σ' ἐγκαταλείψω. Στίς περιόδους τῶν δοκιμασιῶν καί βασάνων τῆς ζωῆς σου, τότε πού βλέπεις μόνο ἓνα ζευγάρι πατημασιές, ἦταν τότε πού σέ εἶχα φορτωθεῖ στήν πλάτη μου».

Β. ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ

Ἡ τηλεόραση εἶναι μιά πραγματικότητα. Δεσπόζει καθημερινά. Μπῆκε καλὰ στή ζωὴ μας. 4.000.000 συσκευές τῆς μικρῆς ὁθόνης λειτουργοῦν στήν πατρίδα μας, στά δωμάτια τῶν παιδιῶν. Παρά τὰ θετικά της στοιχεῖα οἱ ἀρνητικές ἐπιδράσεις εἶναι μεγαλύτερες. Ὁ συνεχὴς ἐναλλασσόμενος καταιγισμός εἰκόνων καί ἡχῶν δημιουργεῖ τήν αὐταπάτη μιᾶς ποικιλόμορφης ἐμπειρίας.

Ἡ Τ.Β. ἐπιδρᾷ σ' ὅλους, εἰδικὰ στούς νέους:

- Τούς κάνει παθητικούς δέκτες διαφόρων μηνυμάτων.
- Ἀδρανοποιεῖ τόν ἐγκέφαλο.
- Χάνεται ἡ κρίση, ἡ κριτικὴ ἀντίληψη καί ἡ ἐλευθερία.
- Συρρικνουταί ἡ φαντασία, ἡ σκέψη, ἡ βούληση.

- Δημιουργεί άποπροσανατολισμό καί διαστρέβλωση τής πραγματικότητας.

- Διδάσκει άκοπα, σερβίρει έτοιμες ιδέες καί σχηματίζει σκέψεις.

- Μειώνει τόν έλεγχο τής αντίδράσεως.

- Κάνει άτομα μοναχικά, έγωκεντρικά.

- Φέρνει πνευματική ύποτονία.

- Φτιάχνει άτομα άβουλα, χωρίς προσωπικότητα.

- Κλέβει τόν χρόνο.

Ή τηλεόραση δέν δίνει:

- Άγάπη.

- Ασφάλεια.

- Κίνηση (καί μάλιστα στό παιδί πού εΐναι πηγή κινητικότητας, τό όποίο έτσι άκίνητοποιείται).

- Κοινωνικότητα - όμαδικότητα.

- Δημιουργικότητα.

- Μάθηση (έκτός έλαχίστων εκπαιδευτικών καί μορφωτικών έκπομπών).

- Διάλογο· καταργεί τή συζήτηση.

Άλλοιώνει καί φτωχαίνει τό λεξιλόγιο τών νέων (σήμερα πολλοί νέοι εκφράζονται μέ 200 περίπου στερεότυπες λέξεις).

Ή τηλεόραση δίνει:

- Διαφήμιση (διάφορες εταιρείες γνωρίζουν ότι μέ τήν έντονη, επαναλαμβανόμενη διαφήμιση τά παιδιά θά ζητήσουν νά καταναλώσουν τά προϊόντα τους).

- Άκόρεστη επιθυμία απολαύσεων, υλικών καί σωματικών.

- Σύγχυση καί πλύση έγκεφάλου.

- Έξάρτηση (όσο καί αν φαίνεται παράδοξο μπορεί νά δημιουργήσει εξάρτηση τό ίδιο δραστική όσο οί τοξικές ούσιες, γι' αυτό ή T.V. όνομάστηκε «ναρκωτικό μέ τήν μπίζα».

- Έθισμό.

Ό καθηγητής Βασίλειος Φίλιας γράφει ότι ή τηλεόραση «έκχυδαίζει, μαζοποιεί καί εκβαρβαρίζει μέ τόν διαφημιστικό καταϊγισμό, τά βλακώδη τηλεοπτικά παιχνίδια, τό ποδοσφαιρικό βομβαρδισμό καί τά χαμηλοτάτης στάθμης σίριαλ».

Ό ψεύτικος, μυθικός, έλκυστικός κόσμος τής μικρής οθόνης μέ τήν άπάτη τών χρωμάτων, σχημάτων, υποθέσεων, διεγείρει τήν φαντασία, εξάπτει τίς αισθήσεις καί οδηγεί στό κακό.

Μιά έρευνα απέδειξε ότι τά μισά παιδιά βλέπουν καθημερινά τηλεόραση:

Παιδιά του Δημοτικού 3-4 ώρες.

Παιδιά του Γυμνασίου 3 ώρες.

Παιδιά του Λυκείου 2 ώρες.

Καί βλέπουν 11 πράξεις βίας κάθε μέρα (κλοπές, διαρρήξεις, ληστείες, φόνους, βιασμούς, καταστροφές, εμπόριο ναρκωτικών), δηλαδή τόν χρόνο 4.000, καί 350.000 διαφημίσεις.

Τί παρακολουθούν συνήθως οί νέοι; Έργα πολε-

μικά, γουέστερν, άστυνομικά, θρίλερ, έπιστημονικής φαντασίας, άθλητικά, καράτε, αισθηματικά, μουσικοχορευτικά.

Γι' αυτό τελευταία πληθαίνουν τά κρούσματα βίας, άνυπακοής, επιθετικότητας μέ δράστες κυρίως παιδιά.

Ή επιθετικότητα στό σχολείο κατά τά διαλείμματα καί στό σπίτι αύξήθηκε σημαντικά. Τά παιδιά έχουν γίνει προκλητικά, αύθάδη, άναιδή, βάνουσα, χυδαία, άκόμη καί εκείνα πού κάποτε ήσαν εύγενικά ή καλά.

Έβδομαδιαίο άμερικανικό περιοδικό έγραψε τελευταία ότι «Άμερικανοί εκπαιδευτικοί έπесαν θύματα επιθέσεων μαθητών τους».

Ή συχνή παρακολούθηση τής τηλεόρασης προετοιμάζει τό παιδί γιά τό χειρότερο καί του δείχνει τόν δρόμο γιά νά χρησιμοποιήσει τή βία προκειμένου νά επιτύχει τούς σκοπούς του, καί κυρίως στό παιδιά εκείνα πού δέν έχουν οικογενειακή επίβλεψη καί φροντίδα.

Ή T.V. διατάραξε τή σύνδεση γονέων μέ τά παιδιά καί τή συνεννόηση μεταξύ τους. Διέλυσε τήν οικογένεια καί ένας αριθμός διαζυγίων όφείλεται στην τηλεόραση. Ό τηλεαθεατής γίνεται μοναχικός έρμηίτης μέσα στό σπίτι του.

Έτσι μέ εύκολία πολλά καταγράφονται στό ύποσυνείδητο τών παιδιών· από τά έργα πού παρακολουθούν αποθηκεύονται εικόνες χωρίς επεξεργασία καί παρατηρούμε διαφοροποίηση στή συμπεριφορά τους.

Στήν άρχή τό παιδί βλέποντας ένα έργο αισθάνεται φόβο, άηδία, άπώθηση. Μετά δημιουργείται έξοικείωση, κατόπιν ό θαυμασμός (είναι άκαταμάχητος, άνυπέρβλητος ό ήρωας) καί έπειτα ό μιμητισμός· διαλέγει τούς ήρωές του (Κότζακ, Κουμφού, τραγουδιστές, ήθοποιούς, ποδοσφαιριστές).

Πολλές φορές αυτά πού καταγράφονται στό ύποσυνείδητο αναλύονται καί αναπαράγονται στή συγκεκριμένη στιγμή μέ ένα έρέθισμα, μέ κάποια αντίδραση.

Τίποτε δέν διαγράφεται από τήν παιδική μνήμη καί φαντασία· σέ δεδομένες στιγμές αναπηδούν οί μνήμες.

Στήν Άμερική στήν 20ετία 1952-1972, πού ή τηλεόραση ήταν σέ έξαρση, τότε αύξήθηκε ό αριθμός τών νεαρών έγκληματιών κατά 1.600%.

Ή υπερβολική παρακολούθηση τής τηλεόρασης από τούς νέους δέν θολώνει μόνο τή διάκριση ανάμεσα στό καλό καί τό κακό, αλλά άμβλύνει τήν εύαισθησία άπέναντι στό πραγματικά γεγονότα. Διαστρέφει τή συνείδηση.

Ψυχολόγοι, ψυχίατροι, παιδαγωγοί, κοινωνιολόγοι, έγκληματολόγοι έπισημαίνουν τούς κινδύνους

της τηλεόρασης με τὰ ἐπιβλαβή προγράμματα.

Ἡ τηλεόραση δὲν μορφώνει, ἀλλὰ παραμορφώνει τὴν ψυχὴ τοῦ νέου. Συνιστοῦν, λοιπόν, οἱ γονεῖς νὰ μὴν ξεφορτώνονται τὸ παιδί στὴν τηλεόραση γιὰ νὰ μὴν μπλέκεται στὰ πόδια τους.

Αὐτὸ τὸ δυναμικὸ μέσο μπορεῖ νὰ δημιουργήσει ἢ νὰ καταστρέψει, νὰ ἀνυψώσει ἢ νὰ συντρίψει.

Χρειάζεται νὰ ἐλέγξουμε τὴν τηλεόραση γιὰ νὰ μὴν μᾶς ἐλέγχει, νὰ μᾶς ἐξυπηρετεῖ καὶ νὰ μὴν

εἴμαστε δούλοι της.

Συνεπῶς, σωστὴ σημερινή χρῆση εἶναι μιὰ καλὴ ἐγγύηση καὶ σιγουριά γιὰ τὸ μέλλον τῶν νέων.

Ἐλεγχος στὴ χρῆση καὶ κυρίως στὶς οἰκογένειες πού μεγαλώνουν παιδιά, ἐφήβους.

**Κ. ΛΑΣΚΩΣ
ΘΕΟΛΟΓΟΣ**

«Ἡ ΔΕ ΠΟΛΕΜΗΘΕΙΣΑ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΥΠΕΡΑΙΡΕΙ...» (Ὁ Ἐγκανιασμός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Σοφίας Ἀμοργοῦ)

Στὶς δύσκολες ἡμέρες πού ζοῦμε, παρά τὸν ἐκμηδενισμό τῶν ἀξιών, τὴν χαλάρωση τῶν ἠθῶν καὶ παρά τὴν ἀπειλητικὴ ἐξάπλωση τῶν παραθρησκευτικῶν ὁργανώσεων (σατανολατρεία, χιλιασμός κ.ἄ), ἡ Ἐκκλησία σάν μητέρα ὅλων μας φιλόστοργος καὶ σιωπηλὴ, συνεχίζει τὸ σωτήριον ἔργον της.

τοὺς ναυαγούς τῆς ζωῆς καὶ σάν φάρους γιὰ τὴν ἐν μέσω τῶν κυκαίωνων πλεύση της, χρησιμοποιεῖ τίς κατὰ τόπους Ἐκκλησίες.

Ἕνας τέτοιος φάρος μικρὸς στὶς διαστάσεις, ἀλλὰ μεγάλος στὴν ἀκτινοβολία τοῦ φωτός του, ὁδηγεῖ καὶ τὸ εὐσεβὲς λείμα, τὸ μικρὸ ποίμνιο τῆς

**Ὁ Σεβ. κ. Εὐθύμιος ἐν μέσω τοῦ π. Μεθοδίου
καὶ τοῦ π. Γρηγορίου κατὰ τὸν ἐγκανιασμόν.**

Ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας πού δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἀκαινοτόμητον καὶ ζῶσαν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, μέ ἓνα πλήρωμα πού δὲν ἔχει πέσει θύμα τῶν σειρήνων τῶν καιρῶν μας, πλέει ἐν μέσω σκοπέλων καὶ ὑφάλων, γιὰ νὰ περισυλλέξει

Ἀμοργοῦ σέ εὐώδους λιμένας. Ὁ μικρὸς αὐτὸς φάρος, εἶναι ὁ νεόδημος Ἱ. Ναός τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Σοφίας πού εὑρίσκεται στὸ χωριὸ Βρούτση καὶ εἶναι ἓνα ἐλάχιστο δείγμα τῶν ἀνωτέ-

ρων πνευματικῶν πόθων καί εὐσεβῶν σκοπῶν τῆς οἰκογενείας Ἀρτέμη.

Ὁ ἱερός αὐτός Ναός εἶναι κτίσμα μεγάλης αὐτοθυσίας. Ἡ ἀνέγερσίς του ὑπῆρξε κοπιώδης, γιατί ἔπρεπε νά ἀντιμετωπισθῇ, ὄχι μόνο τό κακοτράχαλο τῆς γῆς, ἀλλά καί ἡ κακοτροπιά τῶν διωκτῶν τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, πού δέν βλέπουν μέ εὐχαρίστηση τήν ὑπαρξή καί ἀνοδική πορεία του.

Ὅμως ὁ Μισθαποδότης Θεός ἀντάμειψε τήν αὐτοθυσία τῶν κτητόρων μέ χαρά καί τήν δῶξή τους μέ βαθειά ἱκανοποίηση, ἀφού ἀξιώθηκαν νά ζήσουν στιγμές ἀνεπανάληπτες κατά τόν ἐγκαινισμόν τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Πρός τοῦτο, ἐφθασε στήν Ἀμοργό, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Γερωντίου, τίς πρώτες πρωῒνές ὥρες τῆς 27ης Σεπτεμβρίου ἐ.ε., ὁ ἀκατάβλητος καί πάντα πρόθυμος γιά τόν πολυπαθῆ ἀγῶνα μας, Σεβ. Μητροπολίτης Θεσ/νίκης κ. Εὐθύμιος, συνοδευόμενος ἀπό τόν ἐξ Ἀμοργοῦ καταγόμενον ἀρχιμ. π. Μεθόδιον Δεσποτίδην καί τόν ἱεροδ. π. Γρηγόριον Ταυλάριον.

Ἡ ἐπίσκεψις στήν Ἀμοργό τοῦ Σεβ. ἀγίου Θεσ/νίκης εἶναι ἱστορική γιά τήν νεότερα ἐκκλησιαστική ἱστορία τῶν Γ.Ο.Χ. Εἶναι ὁ δεύτερος ὀρθόδοξος ἱεράρχης πού παρεπιδήμησε σ' αὐτήν, μετά τόν μακαριστόν Μητροπολίτην Δημητριάδος Γερμανόν Μαυρομάτην (+ 1944), ὁ ὁποῖος δίκην κακούργου, ἀνεχώρησε τήν Παρασκευήν 8ην Ἰουνίου 1935, γιά τήν ἀπόκρυμνη Ἱ. Μονή Χοζοβιώτισσης, ἐξόριστος, χάριν τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνα. Ρίγη συγκινήσεως διαπέρασαν τίς καρδιές τόσο τοῦ ἱερομ. π. Δαμασκηνοῦ Γιαννακοῦ (ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σοφίας), ὅσο καί τοῦ εὐλαβοῦς ποιμνίου, τό ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 27ης Σεπτεμβρίου, ὅταν ὑποδέχθηκαν μέ κωδωνοκρουσίες τόν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσ/νίκης, ὁ ὁποῖος χοροστάτησε στόν Μ. Ἑσπερινό καί κατέθεσε τά διά τόν ἐγκαινισμόν τοῦ Ἱ. Ναοῦ μαρτυρικά Ἀγία Λείψανα.

Τό πρωῒ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. ἱεράρχης πλαισιούμενος ἀπό τόν ἱερό κλῆρο, χοροστάτησε στόν ὀρθρο καί ἀκολούθως περιφέροντος τρεῖς φορές πέριξ τοῦ ναοῦ τά Ἀγία Λείψανα τά ἐτοποθέτησε στό φυτό τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί ἐνακαινίασε τόν Ἱ. Ναό.

Ἀκολούθως προέστη τῆς θείας Λειτουργίας καί ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον συστήνοντας στούς εὐσεβεῖς Ἀμοργιανούς, ὑπομονή στούς διωγμούς, πιστότητα στήν ζωσαν Ἐκκλησίαν καί ἐμμονήν στά πατροπαράδοτα ἐκκλησιαστικά θέσμια, δηλ. γνησιότητα καί πληρότητα ζωῆς, εὐχόμενος συνάμα τήν ἀρωγή τῆς Μεγαλομάρτυρος Ἀγ. Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων της, στό ὠραῖο γιά τήν Ὁρθόδοξία ἀγῶνα μας.

Στήν συνέχεια στήν Σεβασμιώτατο ἐπισκέπτην

καί τούς κληρικούς συνοδούς του, παρέθεσε ἀβραμιαία τράπεζα ἡ κτητορική οἰκογένεια Ἀρτέμη, ἐνῶ περίλυπη μαζί μέ ἄλλους Γ.Ο.Χ. τούς προέπεμψαν, μέ ἀνάγλυφη στά πρόσωπά τους τήν εὐτυχία καί τήν ὑπερηφάνεια, γιά ὅσα ἀξιώθηκαν νά ζήσουν.

Καί ὁ Σεβασμιώτατος, μαζί μέ τήν συνοδεία του ἀνεχώρησε γιά τόν Πειραιά, ἡσυχος καί βέβαιος γιά τό μέλλον τῆς μικρῆς αὐτῆς ποιμνῆς καί γενικῶς τῆς μαρτυρικῆς μας Ἐκκλησίας πού πολεμεῖται τόσον ἀπό ἐσωτερικούς ὅσο καί ἐξωτερικούς ἐχθρούς, σύμφωνα μέ τήν ἀδιάψευστη ὑπόσχεση τοῦ Θεανθρώπου Ἰδρυτοῦ της ὅτι: «πύλαι ἁδου οὐ κατισχύουσιν Αὐτῆς» καί ὅτι τά θεμέλιά της θά παραμείνουν ἀπαρασάλευτα «πάσας τὰς ἡμέρας μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 16, 1η' 28).

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΤΑΥΛΑΡΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Συνδρομηταὶ Ἐξωτερικοῦ: Ἐπειδὴ τό κόστος τῶν ταχυδρομικῶν διά τό ἐξωτερικόν κατέστη ἐκ τῶν πραγμάτων πολὺ ὑψηλόν, παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπως μᾶς τακτοποιήσουν τὰ συνδρομάς των, διά νά εἰμεθα εἰς θέσιν ν' ἀνταποκρινώμεθα εἰς τό ἱεραποστολικόν ἔργον τῆς ἐφημερίδος μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 38.28.280, 36.47.365 - ΦΑΞ: 38.28.280
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Κάνιγγος 32 - Ἀθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 1000
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμὴ φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

1. Προς τόν Κύριον Πρωθυπουργόν κ.κ. Άνδρέα Παπανδρέου.
2. Άρχηγόν Άξ. Αντιπολιτεύσεως, κ.κ. Μιλτιάδη Έβερτ.
3. κ.κ. Άντώνιον Σαμαρά, Άρχηγόν Πολιτικής Άνοιξεως.
4. Άρχηγόν Συνασπισμού, κ.κ. Κωνσταντόπουλον
5. Πρόεδρον του Κ.Κ.Ε. καν Άλέκα Παπαρήγα.
6. Προς όλους τούς Βουλευτάς όλων των Κομμάτων.

Έξοχώτατε Κύριε Πρωθυπουργέ, Κύριοι Άρχηγοί κοι Βουλευταί

Έπί της Πρωθυπουργίας Σας έψηφίσθη ό Νόμος 1609/1986 ό όποιος άνέχεται καί ύποκινεί τās έκτρώσεις μέ έξοδα του Έλληνικού Λαού καί έτσι κατά τά στοιχεία των σχετικών στατιστικών κάθε χρόνο θανατώνονται από 300.000/400.000 έμβρυα πρίν άκόμα δοϋν τό φώς ζωής, μέ συνέπεια νά θανατώνονται κάθε τρία χρόνια 1.200.000 περίπου βρέφη, όσους άκριβώς έσφαξαν καί οι προαιώνιοι έχθροί της πίστεως καί του Έθνους μας Ισλαμιστές Τούρκοι κατά την Μικρασιατική καταστροφή του 1922.

Άπό την άλλη πλευρά τό Δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδος σήμερα κατέστη όξύτατον, άφού διά νά διατηρηθοϋμε στην ύπαρξη ως Έθνος πρέπει νά έχωμεν γεννήσεις 2,4% έτησίως, ενώ σήμερα δέν υπερβαίνουμε τό 1,7%.

Κατά συνέπειαν βαδίζομεν προς την αυτοκαταστροφήν καί τόν άφανισμόν.

Συγχρόνως μέ τό αντίχριστο πνεϋμα του Νόμου αυτού παραβιάζονται βασικές διατάξεις του έν ισχύει Συντάγματος, τό όποιο θεσπίζει ως έπίσημο θρησκεία του Έθνους την Όρθόδοξον Άνατολικήν Χριστιανικήν Θρησκείαν, ή όποία καί καταδικάζει ως είδεχθές έγκλημα τίς έκτρώσεις.

Κατά συνέπειαν ό Νόμος φέρει φανερά τά στοιχεία της άντισυνταγματικότητας καί πρέπει νά άκυρωθεί τό ταχύτερον, άλλως όλος ό Όρθόδοξος χριστιανικός λαός της Ελλάδος θά λάβει όλα τά νόμιμα τά άπορρέοντα έκ του Συντάγματος δικαιώματά του ίνα προστατεύσει την Ελλάδα έκ του άφανισμού καθόσον τό Έλληνικό Έθνος προόρίζεται νά ζήσει καί νά διαδραματίσει τόν έκ του προορισμού του ρόλον, ήτοι την είρηνική καί έν αγάπη Κυρίου διαβίωση των λαών επί της γής καί την πνευματικήν άνοδον του έπιπέδου των λαών.

Ποιούμεθα εκκλησιν εις τά θρησκευτικά, έθνικά καί άνθρωπιστικά Σας αισθήματα καί αναλογιζόμενοι τās ευθύνας Σας έναντι της Ιστορίας καί του Έθνους, νά τροποποιήσετε τό ταχύτερον δυνατόν

τόν σχετικόν Νόμον χαρακτηρίζοντες την έκτρωσιν ως είδεχθές έγκλημα ύποκείμενον εις άυταπάγγελτον ποινικήν δίωξιν διά νά μή διαπράττεται πλέον αυτό τό μεγάλο Έθνικόν έγκλημα, εις τό όποιον καθιστάμεθα συνένοχοι, είτε διά της άνοχής, είτε δι' έλλειψιν μέτρων προς άποφυγήν.

Σημειωτέον ότι τόσο η Καθολική Εκκλησία, όσον καί οι Ισλαμισταί άπαγορεύουν άυστηρώς τās έκτρώσεις, πράξεις που άποτελούν κοινό σημείον τοποθετήσεως των τριών θρησκειών.

Άθήνα 7/9/1994

Μετά τιμής

Πατήρ Διονύσιος

Ίερός Ναός Άγ. Φωτεινής

Πάνορμος Καλύμνου

τ.κ. 85200

Τηλ.: 0243-47274

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΕΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ

Τό Σάββατο 2α Όκτωβρίου έ.έ., έπανηγύρισε ή Ί. Μονή του Άγ. Άντωνίου έν τώ παρεκκλησίω αυτής Κυπριανού καί Ιουστίνης μέ ήγούμενον τόν π. Νεκτάριον καί πλήθος κόσμου έκ Σαλαμίνας καί άλλου.

Δεξιός ιεροψάλτης ήτο ό κ. Ί. Περδικούρης καί άριστερός ό κ. Δ. Χατζής. Την Θ. Λειτουργία έξετέλεσε ό άρχιμ. π. Πολύκαρπος Μπεγγής μεθ' ίκανής άρτοκλασίας. Τόν πανηγυρικόν της ήμέρας έξεφώνισε, όπως πάντοτε, ό Πρωτονοτάριος κ. Χ. Χαλβατζής, έπισημάνας ότι πόσο μεγάλη είναι ή μετάνοια, διότι μάγος ών έγινε καί ιερομάρτυς. Ευτυχώς από την όρθόδοξον εκκλησία μας ή λέξις «μαγεία» έχει όλοτελώς έξοβελισθή, αλλά τό ότι ή άγ. Ιουστίνη υπήρξεν παρθένας, καί έτσι μνημονεύεται από την ύμνολογίαν, αυτό πρέπει νά μās προβληματίση τό ότι είτε έγγαμοι είτε άγαμοι, πρέπει νά εφαρμόσωμεν την ύψιστην αυτήν άρετήν σώματι καί πνεύματι, διότι οϋτω μās θέλει ό Θεός καί συμφώνως τās ύποδείξεις του πρωτοκορυφαίου Άποστόλου Παύλου.

Μετά τό πέρας της Θ. Λειτουργίας έπηκολούθησε τράπεζα εις όλο τό εκκλησίασμα όπως συνηθίζει νά κάνει ό π. Νεκτάριος βοηθούμενος από τās φιλακολούθους κυρίας.

Ήταν ευχής έργον πως όλο τό εκκλησίασμα άνεχώρησεν από τόν λόφον μέ αυτοκίνητα των προσκυνητών, καί οϋδείς έφυγε πεζοπορών.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

1. ΦΟΒΕΡΟΝ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Πράγματι εύρισκόμεθα εις τὴν δεινὴν θέσιν νὰ φθάσωμεν νὰ κατανοήσωμεν τὸ φοβερόν ἐγκλημα πού ἐγινε εις Ἑλβετία καὶ Καναδὰ μέ αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους φθάνοντας τοὺς ἐξήκοντα, τοὺς παραδόντας τὴν ψυχὴν των εἰς τὰ τάρταρα τοῦ Ἄδου μέ αὐτὴν τὴν ὁμαδικὴν αὐτοκτονίαν των. Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν λέξιν φοβερόν κατάντημα, καταπλησσομένοι βλέποντες καὶ ἀναγινώσκοντες τὰ «διαδραματισθέντα». Φαίνεται πῶς εἶναι καθαρὸ σημεῖο τῶν καιρῶν νὰ διαπιστώνουμε τέτοιες παγκόσμιες ἀθλιότητες. Καὶ ἐρωτῶμεν, σάν χριστιανοί, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ «κινήθῃ» τὸ μέγα ἔλεος τοῦ αἰωνίου Κριτοῦ;

2. ΜΠΕΡΙΖΑ - ΑΛΒΑΝΙΑ

Εὐρισκόμεθα σέ φοβερὴ ἀγωνία μέ τὰ «ἐνεργούμενα» παρ' αὐτοῦ τοῦ ὑπανθρώπου ἀρχηγοῦ τῆς Ἀλβανίας. Παρ' ὅλας τὰς ἐκκλήσεις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου διὰ τῇ διόρθωσιν τῶν δικαστικῶν δεδομένων τῆς Ἀλβανίας κατὰ τῆς πατριωτικῆς ὁργανώσεως «ΟΜΟΝΟΙΑ» (Ἑλλάδος) ὡς παρακαλέσωμεν τὸν Θεόν «νὰ διανοίξῃ» δίοδον διὰ τὴν ἄρσιν αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ ἐγκλήματος. Ἄραγε αἱ προτροπαὶ τοῦ Κλίντον διὰ νὰ ἐπαναξετάσουν τὴν θέσιν τῆς Ἀλβανίας θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ἢ θὰ δωθοῦν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων; Νομίζομεν, σάν Ἕλληνες πολῖτες ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ πατρίς πρέπει νὰ δείξῃ ὅπωςδὴποτε πυγμὴν κατὰ τοῦ θρασυδείλου αὐτοῦ δικτάτορος. Τὸ εὐχόμεθα.

3. ΘΕΟΜΗΝΙΑ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὅλα τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα καὶ τηλεοράσεις, ὁμιλοῦν γιὰ θεομηνίας, τόσοι εἰς τὴν θάλασσαν ὅσο καὶ εἰς τὴν ξηράν. Ἄραγε οἱ δημοσιογραφοῦντες ἔχουν καταλάβει τὴν λέξιν θεομηνία; Διότι ὄντως ὁ Τριαδικὸς Θεὸς (ἀγανακτῶν) μᾶς στέλνει βροχὰς ἀλλὰ παράλληλα καὶ μηνύματα ὅτι δέν εἶναι καθόλου εὐχαριστημένος μέ τὴν διαγωγὴν τοῦ σύμπαντος κόσμου, διότι ἡ ἠθικὴ βρωμίᾳ ἢ ὅποια μᾶς κατακλύζει εἶναι διὰ τὸν ἀπλὸν χριστιανὸν ἀνθρώπον ἀνυπόφορος καὶ πρωτοφανής.

Αἱ ἐπισημάνσεις τὰς ὁποίας καταγράφει ὁ πρῶν Βουλευτὴς Νομικὸς καὶ Θεολόγος κ. Ψαρουδάκης (αὐταὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς προηγούμενα φύλλα μας), ἔχουν ἐμπούησει ἰδιαιτέραν αἰσθησιν εἰς ὅλην τὴν γνησίαν Ὁρθόδοξian.

4. ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΟΣ ΟΧΗΜΑΤΑΓΩΓΟΥ ΕΣΘΟΝΙΑ

Εἶναι καταπληκτικόν καὶ ἰδιαιτέρως λυπηρόν ἡ

βύθισις εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν τοῦ ὀχηματαγωγοῦ «ΕΣΘΟΝΙΑ», χωρὶς τὴν ἐξωθεν βοήθεια, μέ ἑκατοντάδες ψυχές ἐπ' αὐτοῦ. Σάν ἐπίκαιρο ὀρθόδοξο φύλλο πού εἴμεθα, πρέπει δημοσιογραφικῶς νὰ «ἐντοπίσωμεν» αὐτὸ τὸ ναυάγιο, τὸ ὅποιον ἔχει κοινὰ σημεῖα μέ τὴν βύθισιν τοῦ μεγάλου ὑπερ-κεανείου «ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ» ἐν μέσῳ τοῦ Ἀτλαντικοῦ προσκρούσαντος ὡς εἶναι γνωστόν εἰς παγόβουνο. Καὶ ἐκεῖ ἡ ὑπεροψία τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐδῶ ἡ ἀδιαφορία τῶν διευθυνόντων εἰς τὸ πλοῖο, ἔδωσαν αὐτὰ τὰ καταπληκτικὰ φαινόμενα τοῦ πνιγμοῦ τόσοι ἀνθρώπων. Κάνομεν ἀπλῶς τὴν σκέψιν καὶ ἐρωτῶμεν τοὺς ἀναγνώστας πῶς ἐντοπίζουν αὐτὰ τὰ φοβερά γεγονότα; Μήπως ἡ ἁμαρτωλότης ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος ἐπιφέρει αὐτὰς τὰς καταστροφάς; Ὅλα εἶναι πιθανὰ διότι διατρέχομεν τὰς ἐσχάτας τῶν αἰώνων.

5. ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ ΕΙΣ ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ ὅτι συζητεῖται, ὡς πταίστης φαίνεται ὁ ὁδηγὸς τοῦ μοιραίου λεωφορείου πού ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀδεξιότητός του, εἶχε πέντε νεκρούς καὶ πολλοὺς τραυματίες. Ἐκτός ἀπὸ τὰς καταλογιζομένας εὐθύνas, ἀναγνώστης τις ὁμιλῶν δι' αὐτὸ τὸ γεγονὸς μᾶς ἐπεσήμανε καὶ τὸ ἀναγράφομεν μετὰ δέους ὅτι ἡ γύμνια τῶν ἐπιβαινόντων γυναικῶν ἦταν ὁ μόνος λόγος τοῦ δυστυχήματος. Ἐφέτος παράγινε τὸ κακὸ τῆς προκλητικότητος καὶ τῆς ἀσεμνῆς ἐνδύσεως τῶν γυναικῶν. Λυπούμεθα πού τὸ ἀναγράφομεν ἀλλὰ αὕτῃ εἶναι ἡ τραγικὴ πραγματικότης.

6. ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις τῆς «Φ.Ο.» ἡσχολήθησαν μ' αὐτὴν τὴν «ἐπάρατον» κατάστασιν τῶν ἐμπόρων τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῶν ναρκομανῶν καὶ ἐτονίσαν πολλὰκις κατὰ καιροὺς, ὅτι πρέπει ὁ πέλεκυς νὰ πίπτῃ εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἐμπόρων. Ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, πάση θυσίᾳ, ἀπέχομεν ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἐπιπροσθέτως, πιστεύομεν ὅτι οἱ καπνισταὶ σιγαρέττων ἔστω καὶ οἱ ἐλάχιστοι πρέπει νὰ ἀπέχουν, ἐντολὴ τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τὸ πάθος αὐτό, ἐν τούτοις διαβάζοντας εἰς τὸν Τύπον, ὅτι ἕνας στοὺς πέντε μαθητὰς εἶναι χρήστης, τρομάζομεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασιν πού διακινδυνεύεται τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μας.

Καὶ ὡς Κράτος καὶ ὡς Ἐκκλησία, πρέπει νὰ φθάσωμεν τὸ μέγιστον τῶν προσπαθειῶν μας, τουλάχιστον νὰ περιστείλωμεν ὡς ἄλλοτε ἐγράψαμεν, αὐτὸ τὸ κακὸν τῆς ναρκομανίας.

7. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἡ Ἑλλάς γερνάει, φωνάζει καὶ ὁ Τύπος καὶ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως, διότι αἱ γεννήσεις εὐρίσκονται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως! Ἄλλαι χώραι σάν τὴν Τουρκία, φοβούμενοι τὸ Κοράνι, παιδοποιοῦν καὶ λέγεται ὅτι ὁ πληθυσμός τῆς Τουρκίας σὲ δέκα χρόνια, θά διπλασιασθῇ. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, ζῶντες εἰς κατάστασιν μακαριότητος, θά γεράσωμε καὶ δέν θά μπορέσωμε νά ἀντιμετωπίσουμε τὴν πλημμυρίδα τῆς ὁμόρου Τουρκίας. Πρέπει νά ληφθοῦν δραστικά μέτρα ὑπὲρ τῆς παιδοποιίας τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐπιτάσσει ὁ Θεός, τὸ δέ θυσιαστήριον νά ἀπέχει νά δίδῃ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, ἔστω καὶ μιά φορά τὸν χρόνο, γιατί ἡ ἔλλειψις τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, λόγω τῆς εὐημερίας τῶν ἀνθρώπων, εἶναι πασιφανής.

Ἄς προσέξωμε, γιατί σύντομα σάν Ἕλληνες θά «λείψωμεν» ἀπὸ τὴν ἱστορίαν.

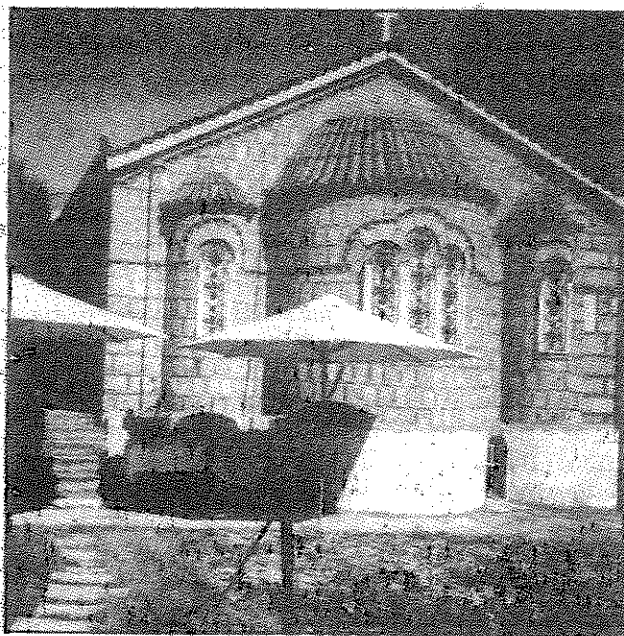
ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Τὸ Σάββατο τὸ πρωῒ στίς 16 Μαΐου, ἐγίναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Νέας Κηφισιάς (Πλατάνων 8), λειτουργώντας ὑπὸ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομου, συλλειτουργοῦντες μετ' αὐτοῦ ὁ Δημητριάδος (Βόλου) Μάξιμος καὶ πάσης Εὐβοίας Ἰουστίνος καὶ πλήθος ἱερέων καὶ διακόνων.

Τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησε ὁ καθηγητής - Λυκειάρχης κ. Σταύρος Καραμῆτσος - Γαμβρούλιας.

Μετά τὸ πέρας τῶν ἐγκαινίων, προσεφέρθη τράπεζα στο κέντρο «Νησίς».

Τὴν τελετὴ τῶν ἐγκαινίων παρακολούθησε ὁ δήμαρχος κ. Μ. Κανακάκης, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι κ.κ. Γ. Ἀσημακόπουλος καὶ Στ. Ἀπέργης, καθὼς καὶ πλήθος πιστῶν.

Ἐπάνω ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος ἐνῶ λειτουργεῖ καὶ κάτω ἡ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Νέας Κηφισιάς.

Ευχαρίστως φωτοστατικῶς ἀναδημοσιεύομεν ἀπὸ τὸ χριστιανικὸ Περιοδικὸ ΠΟΡΕΙΑ

— : — : — : — ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ — : — : — : —

— Τέλος, οἱ μακριές οὐρές τῆς ἐπιστροφῆς. Ἐντὸς τῶν τειχῶν, λιοκαμένοι κι' οἱ τελευταῖοι ἀδειοῦχοι. Βαλίτσες, ποδήλατα καὶ καπέλα, μάσκες καὶ βατραχοπέδιλα, ταιριάχθηκαν στὸ πατάρι. Τὸ καλοκαίρι ἐγίνε ἀνάμνηση. Καλὸ χειμῶνα.

— " Ὅσοι χαρήκαμε τίς διακοπές ἄς δοῦμε τὸ Θεό. Ὅσοι τίς στερήθηκαν, μὴν ἀφήνουν στὴν καρδιά τὴν πίκρα. Ἐχει ὁ Κύριος μύριους τρόπους, νὰ ἀναπαύει καὶ μέσα στὸν κάματο τοὺς πιστοὺς Του. Ἄς ἐμπιστευτοῦμε στὴν ἀγάπῃ Του.

— Τὸ 1994 — σάν ἔτος οἰκογένειας — προχωρεῖ στὸ τέλος του. Ἐδῶσαν, ἄραγε, οἱ διακοπές τὴν εὐκαιρία στὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια νὰ συγκεντρωθεῖ καὶ νὰ σφίξει τοὺς δεσμούς της; Εἶδε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ μᾶτι συμπάθειας; Σάν μιὰ εὐλογία στὴ ζωὴ του; Σάν ἐνα κομμάτι ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ του;

— " Ὡρα νὰ δοῦμε τὰ σὺν καὶ τὰ πλὴν τῶν διακοπῶν. Νὰ καθάρισουμε τὸ μέσα μας ἀπὸ τὰ λάθη τοῦ καλοκαιριοῦ. Κι' ἔτσι ἀνάλαφροι καὶ τακτοποιημένοι, νὰ κυνηγήσουμε τὸν καινούργιο χρόνο.

— Εὐλογημένη γιὰ ὅλους, ἡ νέα ἐκκλησιαστικὴ χρονιά. Νὰ δώσει ὁ Θεός, ν' ἀνοίξουμε τὴν ἀγκαλιά καὶ τὴν καρδιά μας, στὴν ἀγάπῃ.

— Καλὴ χρονιά καὶ στὸ μαθητόκοσμο. Πού ξεκινᾷ μέσ' στὸ νέο Σεπτέμβρη, μιὰ νέα προσπάθεια. Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου πού δεσπόζει στὸ μῆνα ἄς θωρακίσει τὰ παιδιὰ μας. Ἐνα χέρι, νὰ σταυρώσει τὴν πλάτη κάθε παιδιοῦ, καθὼς βγαίνει ἀπ' τὴν πόρτα. Κι' ἄς κρεμαστεῖ στὸν τρυφερό του λαιμό «ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης...»

— Τώρα πού θ' ἀνοίχτουν οἱ σχολικὲς τσάντες, νὰ εὐχηθοῦμε, νὰ προστατευτεῖ ὁ μαθητόκοσμος, ἀπὸ πρόχειρες κι' ἀσύμφορες ἀποφάσεις, τῶν ἐκάστοτε ὑπευθύνων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Πότε, ἐπὶ τέλους, τὰ θέματα τῆς Παιδείας μας, θὰ τὰ χειρίζεται συλλογικὸ ὄργανο ἀπὸ εἰδικούς ἐπιστήμονες, πανεπιστημιακοὺς δασκάλους, παιδαγωγούς κ.λπ. Πότε θὰ πάψει ἡ Παιδεία, νὰ εἶναι χώρος αὐ-

τοσχεδιασμοῦ τοῦ κάθε - μὴ εἰδικοῦ - ὑπευθύνου τοῦ Ὑπουργείου;

— Τὰ καλοκαιρινὰ τεύχη τῶν Ἑλληνικῶν μας περιοδικῶν, ἔκαναν «εὐγενῆ ἄμιλλα» νὰ ξεπεράσουν τὸ ἕνα τ' ἄλλο, σὲ αἰσθησιακὸ ὑλικὸ καὶ εἰκόνες πορνό. Ἐμπλέκοντας — τί φοβερὸ — καὶ παιδικές φιγούρες στίς σελίδες καὶ στὰ ἐξώφυλλά τους.

— Φαίνεται πὼς τὸ θέμα δέν πάει ἄλλο. Τὸν Δεκέμβρη πού πέρασε, τὸ θέμα τῆς πορνογραφίας, συζητήθηκε ἀπὸ τὴν ἀρμόδια ἐπιτροπὴ, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου. Γιὰ νὰ παρθοῦν μέτρα προστασίας γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὴν νεότητα. Νὰ βρεθοῦν τρόποι, νὰ μπεῖ ὄριο στὴν ἀπόλυτη «ἐλευθερία τῆς ἐκφρασης» τῶν ἄσεων δημοσιευμάτων.

— Θὰ μπορούσε, ἡ πρώτη τ' Ὀκτώβρη — σάν μέρα φθινοπωρινή — νὰ ναι ἀφιερωμένη στοὺς μεσήλικες. Ὅμως εἶναι στὸ Δεκέμβρη τῆς ἀνθρώπινης ἡλικίας. Μὲ τὰ χιονάτα κεφάλια. Τὰ ἄκρα πού τρέμουν. Τὶς καρδιές πού συλλογιούνται μέρα-νύχτα τὸ θάνατο.

— Τί νὰ κάνουμε μιὰ μέρα ἀφιερωμένη στὰ γηρατειά; Περιοδικά, ἐφημερίδες καὶ τηλεοπτικοὶ δίαυλοι, παραγγέλλουν νὰ δώσουμε στοὺς ἡλικιωμένους, ἕνα χαμόγελο. Δυὸ λουλούδια. Μερικὲς λιχουδιές. Ἄν ἡ καρδιά μας δέν ἀναπαύεται σ' αὐτὰ, τότε δώστε κατανόηση στίς ἀθέλητες ἰδιοτροπίες τους. Θέλει πολὺ κουράγιο γιὰ νὰ συμφιλωθεῖς μὲ τὴν ἀνημποριά σου. Τὴν ταπείνωση τῆς ὑπαρξῆς σου. Τὴ σκέψη πὼς κανεὶς πιά δέ σ' ἔχει ἀνάγκη...

— Εἶναι βέβαια κι' οἱ ἄλλοι. Κεῖνοι πού δέν περίμεναν νὰ τοὺς βρεῖ ὁ θάνατος στὸ τέλος τοῦ δρόμου. Ἐτρεξαν μόνοι τους νὰ τὸν συναντήσουν μέσ' στὴν καλύτερὴ τους ἀνοιξη. Γιὰ χάρι ἑνὸς ἰδανικοῦ. Τῆς πατρίδας. Ὁ Ὀκτώβρης, εἶναι γεμάτος ἀπὸ τέτοιες μνήμες. Ἐδῶσαν στὴν πατρίδα ὅτι πολυτιμότερο εἶχαν. Τὴ μοναδική τους ζωὴ. Γιὰ ν' ἀνασαίνουμε ἐλεύθερα ἐμεῖς, οἱ κατοπινοί.

Σήμερα, ἡ ἀπροθυμία στὴ στράτευση, ἐγίνε ἀνατριχιαστικὸ καὶ φρικαλέο τραγοῦδι, στὰ χεῖλη τῆς «Ἑλληνικῆς» — μάλιστα τῆς Ἑλληνικῆς — νεολαίας. Ὡ καιροί! Ὡ ἤθη!... N.K.

Ι. ΝΑΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΧΑΡΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τὴν 14ην Σεπτεμβρίου ἡμέρα Τρίτη, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῆς παγκοσμίου ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐπανηγύρισε μετὰ ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικῆς ἱεροπρεπείας, ὁ ὁμώνυμος Καθεδρικός Ἱ. Ναός εἰς Ἀχαρνάς.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἡ προσέλευσις τῶν προσκυνητῶν ἦτο ἐντυπωσιακὴ. Χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου, συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων Χίου κ. Στεφάνου, Εὐρίπου κ. Ἰουστίνου καὶ τῶν ἱερέων π. Βησσαρίωνος Τσαρῆ, τοῦ Πρωτοσυγγέλου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας π. Γεροντίου Λουδάρου, π. Ἰουστίνου Χαραλαμπόπουλου καὶ π. Ἰωάννου Πλειώνη, ἐτέλεσαν τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ μετ' ἀνοιξανταρίων, ὁ δὲ χορὸς τῶν ἱεροψαλτῶν πλαισιόσαντες τὸν κλῆρον, προσέδωσαν εἰς ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα θεῖαν κατάνυξιν μετὰ τὴν ἀρτίαν βυζαντινὴν τάξιν.

Κατόπιν ἔλαβε χώρα μεγάλη ἀρτοκλασία, ἡ ὁποία ἐπευλογήθη ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων. Μετὰ τὸ πέρας, ἐγένετο ἐπιβλητικὴ λιτάνευσις τῆς Εἰκόνης, εἰς ἱκανὴν διαδρομὴν, τῇ τιμητικῇ συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν, τῶν Πολιτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Δήμου Ἀχαρνῶν.

Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ θεία λειτουργία ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως κ. Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Θεσ/νίκης ἐλθόντος ἱερέως π. Βησσαρίωνος Τσαρῆ, καὶ τοῦ π. Ἰουστίνου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας Μυσταγωγίας ἀκολούθησε ἡ καθιερωμένη ἐκλεκτὴ τράπεζα εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας στὴν ἐορτή.

Τὴν πανήγυριν ἐτίμησαν μετὰ τὴν παρουσίαν τους ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Μουστακάτος, ὁ Βουλευτὴς τῆς Ν.Δ. κ. Κατσιγιάννης καὶ διάφοροι ἄλλοι Πρόεδροι τοπικῶν Συλλόγων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΗΣ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

Οἱ Ἀρχιερεῖς κ.κ. Εὐθύμιος καὶ Ἰουστίνος ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πανηγύρισε μεγαλοπρεπώς την 24ην Σεπτεμβρίου έ.ε., ο Ί. Ναός Παναγίας Μυρτιδιώτισσης Παλ. Φαλήρου. Άρκετός κόσμος κατέκλυσε κατά τό έορταστικό διήμερο τόν ιστορικό Ναό απ' όπου γιά πολλά χρόνια ξεκινούσε ή μεγαλειώδης λιτανευτική πομπή τών Θεοφανείων, μέ προορισμό την παραλία του Φλοίσβου. Τίποτε δέν θυμίζει πλέον στό όμορφο Π. Φάληρο τίς ανεπανάληπτες εκείνες ήμέρες αϊγλης και μεγαλείου. Ο πανδαμάτωρ χρόνος τά σκέπασε όλα, παρέσυρε στό πέρασμά του τά πάντα και τά κατεπόντισε στό χείμαρο της λήθης. Αυτό όμως πού δέν κατάφερε νά πνίξη είναι την εύλάβεια του κόσμου πρós την Παναγία την Μυρτιδιώτισσα και τό μικρό γραφικό Ναό της. Γιά δέ την Ί. Μητρόπολη Πειραιώς άποτελεί σέμνωμα τό ιστορικό αυτό ιερό κατοικητήριο της Θεοτόκου του όποιου ή πανήγυρις μέσα στην θερινή περίοδο είναι μιά δεύτερη προσφορά τιμής και εύχαριστηρίων πρós την Μητέρα Θεού και ανθρώπων, μετά τόν μεγαλοπρεπή έορτασμό του Μητροπολιτικού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιώς.

Τό άπόγευμα της 23ης Σ/βρίου έψάλη ο Μ. Έσπερινός και έν συνέχεια πραγματοποιήθηκε ή μεγαλοπρεπής λιτάνευσις της παλαιάτου και χαριτοβρύτου εικόνας της Θεοτόκου στους κεντρικούς δρόμους της πόλεως, στην όποία προΐσταντο οί Σεβ. Μητροπολίτες Θεσ/νίκης κ. Εύθύμιος και Εύ-

ρίπου κ. Ίουστίνος. Τιμές απέδωσε ή δημοτική μουσική μπάντα του Δ. Φαλήρου. Μετά την λιτανευτική πομπή ό ιερατικός προΐστάμενος πανοσιολογιώτατος Άρχιμ. π. Χρυσόστομος Βάρκας μέ έμπνευσμένο λογίδριο εύχαρίστησε τούς Σεβ. Άρχιερείς τόν ιερό κλήρο, τόν Δήμαρχο Παλ. Φαλήρου κ. Χρυσοβερίδη, τόν ύποψήφιο Δήμαρχο Π. Φαλήρου κ. Καλκαβούρα καθώς επίσης και τούς ύπολοίπους εκπροσώπους της Τοπικής Αυτόδιοίκησης πού παρέστησαν στην έορτή.

Τό πρωί της 24ης Σεπτεμβρίου προεξάρχοντος του Σεβ. Εύρίπου τελέσθηκε θεία λειτουργία ένώ τό πανηγυρικό εκφώνησε ό π. Χρυσόστομος Βάρκας ό όποιος τό άπόγευμα της αυτής ήμέρας μετά τόν παρακλητικό Κανόνα πρós την Ύπεραγία Θεοτόκον έκανε και την έναρξη τών χειμερινών έσπερινών κηρυγμάτων πού γίνονται κάθε χρόνο.

Είναι άξιέπαινοι τόσο ό π. Χρυσόστομος Βάρκας όσο και ή Έκκλησιαστική Έπιτροπή πού μόχθησαν γιά την διοργάνωση της ιεράς πανηγύρεως, αλλά και γιά τίς προσπάθειες πού κάνουν γιά νά ανακαινίσουν και νά αναβαθμίσουν τόν ιστορικό ναό της Θεοτόκου.

Ή «Φ.Ο.» εύχεται ή Ύπεραγία Θεοτόκος νά τούς ένδυναμώνει στό δύσκολο έργο τους και νά τούς ανταποδίδει διά τών θερμών πρεσβειών της πρós τόν Σωτήρα Χριστόν πάντα τά πρós σωτηρίαν αιτήματα.

ΑΙΝΕΙΤΑΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ

Κλήρος & λαός πλαισιώνουν την λιτανευτικήν πομπή του Άγ. Άρτεμίου Κορυδαλλού

Αυτήν ακριβώς τήν ψαλμικήν προτροπήν ἐφαρμόζουμε καί ἡμεῖς ψάλλοντας διάφορα τροπάρια στίς μνήμες τῶν Ἁγίων. Οἱ λατρευτικές συνάξεις, οἱ ὁποῖες γίνονται πρός λατρείαν τῆς Τρισηλίου Θεότητος, ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν τῶν μαρτύρων τῆς πίστεώς μας, ἔχουν βαθειές πρωτοχριστιανικές ρίζες. Ἡ ροή ὁμως τοῦ χρόνου, τό μόνο πού ἄλλαξε, εἶναι τόν τόπο λατρείας τοῦ Θεοῦ καί τιμῆς τῶν Ἁγίων του.

τῆς κυριωνύμου ἡμέρας 20ῆ Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., εἰς τό κατάμεστο ἀπό φιλεόρτους χριστιανούς καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς ὁ Σεβ. Ἅγιος Εὐρίπου χοροστάτησε στόν ὄρθρο καί ἐν συνεχείᾳ προεξήρχε τῆς θείας Λειτουργίας ἐνῶ τόν θεῖον Λόγον κήρυξε ὅπως καί εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό ὁ πανοσ. Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Βάρκας.

Στήν συνέχεια μέ τήν δέουσα μεγαλοπρέπεια καί ἐκκλησιαστικήν λαμπρότητα λιτανεύθηκε ἡ

Στιγμιότυπον ἀπό τήν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης.

Στήν ἐποχή τῶν διωγμῶν, ἡ Ἐκκλησία διωκόμενη, κατάφευγε στίς ὑπόγειες κατακόμβες, γιά νά λατρεύσῃ τόν Θεόν, ἐνῶ σήμερα ἐλεύθερη καί ζῶσα, περιτειχισμένη μέ ἐπίγειες ἐπάλξεις, δίνει ἓνα ἐνθαρρυντικό παρόν μέ τήν μακραίωνη παρουσία της.

Δύο τέτοιες ἐπάλξεις κατά τοῦ ἀντιδίκου τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καί οἱ ἱερεῖς Μονές Ἁγίου Ἀρτεμίου Κορυθαλλοῦ καί Ἁγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης οἱ ὁποῖες πανηγύρισαν μέ τήν ἐμπρέπουσαν τιμήν τούς μεγαλομάρτυρες προστάτες τούς Ἁγίους.

Τό ἀπόγευμα τῆς 19ῆς Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. τελέσθηκε ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός στήν πανηγυρίζουσαν Ἱερά Μονή Ἁγίου Ἀρτεμίου Κορυθαλλοῦ εἰς τόν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου κ. Ἰουστίνος πλαισιούμενος ἀπό τόν ἱερό κλῆρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς. Τό πρωί

θαυματοργός εἰκόνα τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Ἀρτεμίου, ἐνῶ τιμές ἀπέδωσε ἡ μουσική μπάντα τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ἀκολουθῶς ἡ διακεκριμένη γιά τήν ἀβραμιαία φιλοξενία τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς καί ἡ κατά πάντα ἄξια καθηγουμένη Γερόντισσα Ἡσυχία παρέθεσαν τράπεζα στόν Σεβασμιώτατο, στόν ἱερό κλῆρο στούς ἐπισήμους καί σέ ὅλους τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές.

Τήν ἑορτήν ἐτίμησαν μέ τήν παρουσία τους ὁ νέος Δήμαρχος Κορυθαλλοῦ κ. Χρήστου, ὁ πολιτευτής κ. Ἡλ. Βουγιουκλάκης, ὁ Διευθυντής Τροχαίας Πειραιῶς κ. Ἀποστολάκης οἱ Διοικηταί Τροχαίας Κορυθαλλοῦ καί τοῦ ΙΣΤ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἀνώτατοι κρατικοὶ υπάλληλοι, ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων καί τῶν τεχνῶν καθῶς καί ὁ διακεκρι-

μένος ένθερμος συμπαραστάτης τής Μονής και Διευθυντής του Υπουργείου Πολιτισμού κ. Θ. Προβατάκης.

Μετά τον άπόηχο αυτής τής λαμπρής έορτής μία άλλη πανύγηνις ενός μεγάλου Άγίου ξανάνωσε τον εύσεβή και φιλόρτο Πειραικό λαό «έπί τώ αύτῳ».

Είναι ή έορτή του λαοφιλοϋς Μεγαλομάρτυρος και Μυροβλήτου Άγίου Δημητρίου και ή πανύγηνις τής όμονύμου Ίερās Μονής στην Άμφιάλη.

Κατά τό διήμερο 25 και 26 Όκτωβρίου άρκετός κόσμος προσήλθε νά τιμήση τον μέγαν όπλίτην και Άθλητήν, Άγιον Δημήτριον, ένῳ στίς ιερές άκολουθίες προηγήρχε ό Σεβ. Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος συμπαραστατούμενος άπό τον Σεβ.

Μητροπολίτην Εύρίπου κ. Ίουστίνον. Τόν πανυγηνικόν τής έορτής κήρυξε ό πανοσ. Άρχιμ. π. Χρυσόστομος Βάρκας και στην λιτάνευση τής ιερās εϊκόνης παρουσία τῶν πολιτευτῶν Ήλ. Βουγιουκλάκη και Ί. Τραγάκη, άπέδωσε τιμές ή μουσική μπάντα του Λιμενικού Σώματος.

Μέ πρωτοφανή λοιπόν συμμετοχή τῶν φιλομαρτύρων και φιλοχρίστων Πειραιωτῶν έορτάσθηκαν οι δύο Μεγαλομάρτυρες τής πίστεώς μας Άγιος Άρτέμιος και Δημήτριος στίς όμόνυμες ιερές Μονές τους. Αυτή ή συρροή κόσμου είναι γεγονός εύχάριστο γιά τήν Έκκλησία, έπαυξάνει όμως τό χρέος όλων μας, έφ' όσον τιμούμε τούς άγίους νά μήν άρκεσθούμε σε αυτήν, αλλά νά προχωρήσουμε και στην ένθεον μίμησή των.

Μας έδόθη μία αύτοσχέδια προσευχή όρθοδόξου χριστιανού, ή όποία όπως άναγινώσκεται είναι ιδιαίτέρως άγωνιώδης γιά τήν παρούσα έποχήν. Άναγνώσατέ την, γιατί θά ώφεληθίτε.

Κύριε ήμῶν Ίησού Χριστέ, Υιέ και Λόγε του Θεοϋ του ζῶντος, πρόσθε εις ήμās ΠΙΣΤΙΝ.

Συ ει ό Θεός ήμῶν, κατήλθες έκ τῶν Ουρανῶν, ένανθρώπις, έποίησες, έδίδαξες, έσταυρώθης, έτάφης, άνέστης τριήμερος, άνελήφθης έν δόξη, έστειλες τό Πανάγιόν Σου Πνεϋμα διά τήν ήμῶν σωτηρίαν. Σέ Σένα καταφεύγομεν τον άληθινό Θεόν πού βρέχεις επί δικαίους και άδίκους και άνάτέλεις τον Ήλιον επί πονηρούς και άγαθούς.

Σέ παρακαλούμεν Κύριε, γιά τήν Πατρίδα μας τούς άρχοντας, τούς άρχομένους, τούς άντιπολιτευομένους, τούς φορείς, τούς παράγοντας, μέ φόβον Θεοϋ και ένδιαφέρον γιά τον συνάνθρωπον - συμπατριώτην μας, νά σκέπτονται, νά προγραμματίζουν, νά ένεργούν και νά πράττουν, βέβαια αύτή ή θέση θέλει άγωνιστική πνευματική διάθεση, μετάνοια, συγχωρητικότητα, ταπεινό φρόνημα. Νά είναι πιό κοντά στό δίκαιο, στην άλήθεια και μακριά άπό τό άδικο και νά κάνουν όλιγότερο κακό στην Πατρίδα μας. Γιά τούς έξωτερικούς κινδύνους πού μας άπειλούν νά έχουμε συσπείρωση όλων τῶν δυνάμεων.

Γιά τά τροχαία δυστυχήματα Σέ παρακαλούμεν Κύριε γιά τον περιορισμό τους, τήν έκμηδένησή τους. Ό κάθε οδηγός νά σκέπτεται ότι Σύ Κύριε μās έδωσες τήν πολύτιμη ζωή και σε όλους τούς ανθρώπους και γι' αυτό έχει άξία ή ζωή μας, λοιπόν ΟΧΙ ύπερβολική ταχύτητα, ΟΧΙ άντικανονικά προσ-

περάσματα, ΟΧΙ παραβίαση τῶν σημάτων.

Γιά τήν Παιδεία. ΝΑΙ στην πρόοδο. ΝΑΙ και στίς ρίζες μας. Επίσης ιδανικά στό παιδιά μας.

Πατρίδα, οικογένεια, θρησκεία και γλώσσα. Έδῳ Κύριε είναι τραγικά τά πράγματα. Έχουμε παιδιά χωρισμένων άνδρογύνων, ίσως κακομαθημένα, χρησιμοποιούν μιάν ασύδοτη έλευθερίαν, χυδαio-λογοϋν, συχνάζουν στό Ντίσκο και τά παρόμοια, τό Σέξ πού κατεβάζει τον άνθρωπο στή θέση του ζώου. Ή βαριά και σατανική μουσική και πολλά άλλα. Βέβαια τά παιδιά έχουνε πολλά έλαφρυντικά και έμεις πρέπει νά είμαστε άπέναντί τους έπιεικείς. Λυπήσου μας Κύριε.

Γιά τήν Ειρήνη στον κόσμο και δή στους γειτόνους μας και όχι επέκταση του πολέμου. Οι ίσχυροί τής γής μέ φόβον Θεοϋ και ένδιαφέρον γιά τον συνάνθρωπο νά κατευθύνουν τίς ένέργειές τους, χωρίς ιδιοτέλειες και άδικες θέσεις, και νά είναι κοντά στην ΑΛΗΘΕΙΑ, στό ΔΙΚΑΙΟ και μακριά άπό τό άδικο.

Δώσε τήν Ειρήνη Σου Κύριε όπου είναι έχθροπραξίες και άναστατώσεις. Σέ παρακαλούμε γιά τήν ΚΥΠΡΟ βιώσιμη και δίκαιη λύση, επίσης γιά τήν Παλαιστίνη και τό Λίβανο.

Γιά τό Έκκλησιαστικό Σέ παρακαλούμε Κύριε δώσε τήν ειρήνην στην Έκκλησίαν Σου.

Επίσης όχι γιά τίς ταυτότητες και τό ήλεκτρονικό φακέλωμα.

Ἡ Ὁρθόδοξος φιλακόλουθος κ. Σωσάννα μᾶς
προσεκόμισε μία δημοσιογραφικὴν ὕλην, τὴν
ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν:

ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΟΣ

Ἡ κίνησις τοῦ Σύμπαντος καὶ ἡ παγκόσμιος ἔλξις
μᾶς λένε ὅτι ὑπάρχει Θεός πού ὅλα τὰ ἐδημιούρ-
γησε καὶ τὰ κυβερνᾷ. Ἄν τώρα θελήσουμε νά
μποῦμε πῶς βαθεῖα στὰ μυστικά τῆς ζωῆς καὶ τῆς
λειτουργίας τοῦ σύμπαντος, ἐκεῖ πλέον θά ἴδοῦμε
τούς σοφοὺς τῆς Ἐπιστήμης νά μένουν κατάπλη-
κτοι καὶ μέ θαυμασμό νά ἐπαναλαμβάνουν ἀντί
ἄλλης ἀπαντήσεως στοὺς ἀπίστους καὶ ἀρνητάς
τοῦ Θεοῦ τὰ θεόπνευστα λόγια τοῦ Δαβὶδ: « Οἱ οὐ-
ρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν
Αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα » (Ψ. 18, 1).

Κάποτε ὁ διώκτης τῶν Χριστιανῶν αὐτοκράτωρ
Τραϊανὸς ἀπευθυνόμενος σ' ἓνα Χριστιανό τοῦ
εἶπε μέ πολλή εἰρωνία: « Ἄν εἶναι σωστό ὅτι ὁ Θεός
ὑπάρχει καὶ εἶναι πανταχοῦ παρών, πολὺ θά ἐπιθυ-
μοῦσα νά τόν ἐβλεπα ». Καὶ ὁ Χριστιανὸς δείχνον-
τάς του τὸν ἥλιο πού ἔλαμπε μέσα στό καταμεσῆ-
μερο τοῦ εἶπε: « Νά αὐτός εἶναι. Κύτταξέ τον κατὰ
μάτια ἂν μπορῇς! Ἄν τὸ δημιούργημα δὲν μπορεῖς
νά ἴδῃς, πῶς θέλεις νά δῇς τὸν Δημιουργό Του; ».

Πῶς ἔχουμε τὴν ἀξίωσι νά ἀποδείξουμε τὴν
ὑπαρξί τοῦ Θεοῦ μέ τὸ νά Τόν ἴδοῦμε, τὴν στιγμή
πού δὲν μποροῦν νά ἴδουν τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ
οὔτε κι αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι; Ἡ ἁρμονία, ἡ ὠραιότης, ἡ
τάξις καὶ ἡ σκοπιμότης τοῦ Σύμπαντος ἔκαμε καὶ
τὸν ἀρχαῖο μας πρόγονο Ἀναξαγόρα νά πῇ: « Νοῦς
ἐστὶ ὁ τὰ πάντα διακοσμήσας ».

Ὁ μεγάλος ἀστρονόμος Κέπλερ, ἐρευνώντας
καὶ αὐτὸς τὸν κόσμον τῶν ἀστέρων ἔλεγε: « Σ' εὐχα-
ριστῶ Δημιουργέ καὶ Κύριε... Διακηρύττω πρὸς
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὴ σοφία Σου καὶ τὸ μεγα-
λεῖο Σου ».

Αὕτῃ ἀκριβῶς ἡ τάξις καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ Σύμπα-
ντος ἔκαμε ὡς καὶ τὸν ἄθεο καὶ ἀντίχριστο Βολ-
ταίρο νά πῇ: « Τὸ σύμπαν μέ ἐκπλήσσει καὶ δὲν
δύναμαι νά σκεφθῶ ὅτι τὸ Ὁρολόγιον αὐτὸ λει-
τουργεῖ χωρὶς νά ὑπάρχῃ ὠρολογιοποιός ».

Ἀλλὰ μήπως καὶ ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲν
διαβεβαίωνουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο; « Οὐδὲν ἔθνος
ἄθεον ἐγίνωσκον ». Τὸ ἴδιο μᾶς λένε καὶ σήμερα
ὅλοι οἱ σοβαροὶ ἐπιστήμονες.

Ἐπίσης δὲν θά πρέπει νά προβληματίζῃ τοὺς
ἀθέους ἡ ἐξῆς μαρτυρία τῆς Ἱστορίας; « Σύμφωνα
μέ τὴν μαρτυρία τῆς Ἱστορικῆς Ἐπιστήμης ὅλοι οἱ
λαοὶ καὶ οἱ φυλές τῆς Γῆς, σ' ὅλες τίς ἐποχές καὶ σ'
ὅλους τοὺς αἰῶνας πίστευαν καὶ πιστεύουν στὴν
ὑπαρξί τοῦ Θεοῦ ». Αὕτῃ ἡ καθολικότης τῆς
πίστεως τῶν ἀνθρώπων στὴν ὑπαρξί Θεοῦ εἶχε
κάμει καὶ τὸν Πλούταρχο νά εἰπῇ:

« Περιοδεύοντας τὸν κόσμον μπορεῖς νά βρῇς
πόλεις χωρὶς τεῖχη, χωρὶς γράμματα καὶ ἐπιστήμες,
χωρὶς ἄρχοντες, χωρὶς λαμπρά σπίτια, χωρὶς χρή-
ματα, πόλεις πού δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ νόμισμα,
χωρὶς θέατρα καὶ γυμναστήρια. Πόλιν ὅμως χωρὶς
ναὸ καὶ χωρὶς Θεό πού νά μὴ χρησιμοποιῇ προσευ-
χές μήτε ὀρκους, μήτε χρησμούς, μήτε θυσίας
πρὸς τὸ ἀγαθόν, κανέναν δὲν ὑπάρχει πού νά εἶδῃ,
οὔτε θά ἴδῃ ποτέ. Ἀλλὰ ἐμένα μοῦ φαίνεται πῶς
εὐκολο νά ὑπάρξῃ πολιτεία χωρὶς κάποιο ἐδαφικὸ
χώρο, παρὰ νά ἰδρυθῇ πολιτεία χωρὶς πίστι στὸν
Θεό, ἢ ἂν ἰδρύθηκε νά διατηρηθῇ ».

Πίστι στὸν Θεό δὲν ἔχει μόνον ὁ ἀπλὸς καὶ ὀλιγο-
γράμματος λαός, ὅπως μερικοὶ νομίζουν. Πίστι
στὸν Θεό ἔχουν ὅλοι οἱ πραγματικὰ μορφωμένοι.
Ὅλοι οἱ μεγάλοι τῆς Γῆς, ὅλοι οἱ ἐφευρέται ἦσαν
ἀνθρώποι τῆς Πίστεως;

Ὁ Βενιαμὴν Φραγκλῖνος ὅταν ἀνεκάλυψε τὸ Ἄλε-
ξικέραυνό ἐψάλλε « ὡς ἐμαγαλύνθη τὰ ἔργα Σου
Κύριε ».

Ὁ Παστέρ μέσα στό ἐργαστήριό του προσήχε-
το.

Καὶ ὁ Μαρκόνι ὅταν εἰσήγαγε στὴν Ραδιοφωνία
τὰ βραχέα κύματα ἐξέπεμψε τὴν φράση: « Γεννη-
θῆτω τὸ θέλημά Σου, ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ ».

Ἡ μητέρα

Τὸ 1993, σὲ ἐπίσημη τελετὴ τοῦ Πανεπιστημίου
τοῦ Ὁχάϊο, μιά γυναίκα, ἡ κυρία Ὁτέλεια Κόμπτον,
ἔλαβε τὸν τίτλο καὶ τὴν τῆβεννο τοῦ διδάκτορος
τῆς Νομικῆς, διότι καὶ μόνον διεκρίθη ὡς μητέρα.
Ἐδῶσε στὴν κοινωνία τρεῖς κορυφαίους χριστια-
νοὺς ἐπιστήμονες. « Δώσατε χρήσιμα καὶ διαπρεπῆ
τέκνα εἰς τὸ ἔθνος. Θέλομε νά σᾶς τιμήσωμεν δι'
αὐτό » τῆς εἶπαν ἀπλᾶ. Κι ὅταν μετὰ τὴν τελετὴ οἱ
δημοσιογράφοι ἐρώτησαν τὸν σύζυγόν της, γέρο-
ντα καθηγητὴ, ποία εἶναι ἡ συνταγὴ γιὰ τὴν ἀπό-
κτησι παιδιῶν σάν τὰ δικά του, ἀπήντησε κατηγο-
ρηματικά: « Ἡ Μητέρα ».

Ἡ ὕμνολογία τοῦ δάσους

Ὁ Μπετόβεν ἦταν βαθεῖα θρησκευτικὸς ἀνθρω-
πος καὶ συχνά στίς ἀθάνατες μουσικὲς σελίδες του
δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρὰ νά ὕμνῃ τὸν Θεό.

Ἡ θρησκευτικότης του αὐτὴ φαίνεταν καὶ στὴν
ἀγάπη, πού ἔτρεφε πρὸς τὴ φύσι. Ἡ ὁμορφία της
τὸ ἐξύψωνε πρὸς τὸν Κτίστη της.

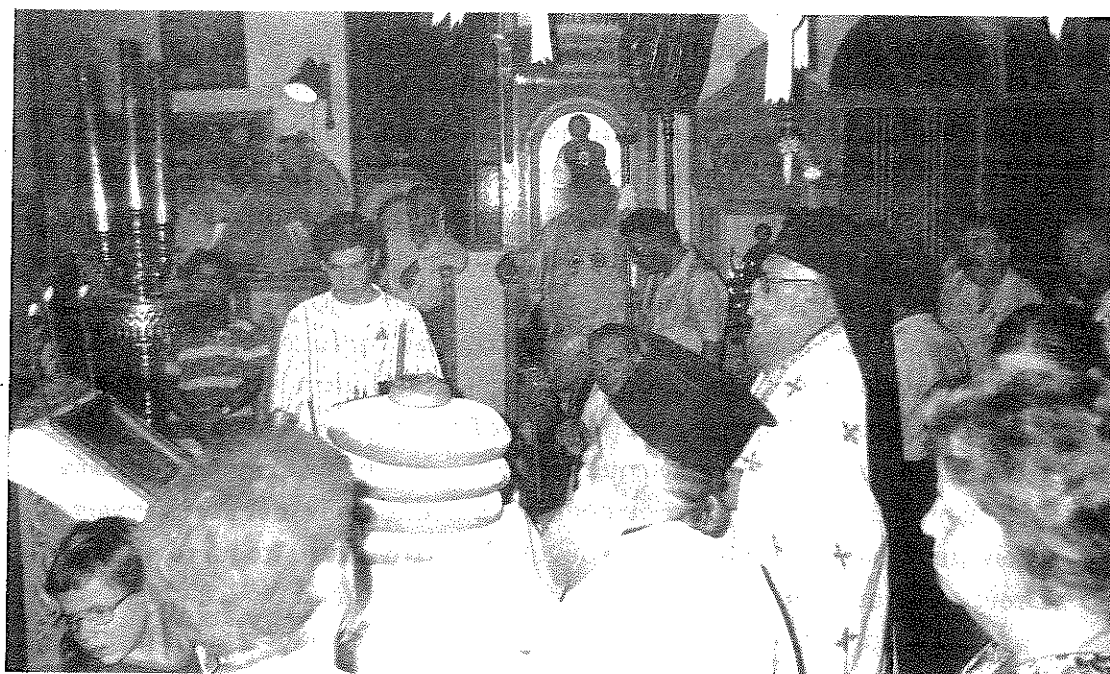
Μιά μέρα περνώντας ἀπὸ ἓνα μεγάλο δάσος εἶπε
γεμάτος κατάνυξι:

- Μοῦ φαίνεται πῶς κάθε ἓνα ἀπ' αὐτὰ τὰ δέντρα
λέει: « Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός ».

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ
ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΓΛΥΦΑΔΟΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΑΙ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΝ**

Ἡ λιτανευομένη ἱερά εἰκὼν ἐξῶθεν τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Κατὰ τὴν ἀρτοκλασίαν.

Ο ΣΠΟΡΕΥΣ

Κατόπιν τῆς σημερινῆς ἀναγνώσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς παραβολῆς τοῦ Σπορέως ἐκ χειλέων τοῦ Κυρίου καί τοῦ σχετικοῦ κηρύγματος, ἐθεώρησα σκόπιμον ὅπως δώσω πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «Φ.Ο.» τὸ κείμενον ὁμιλίας τοῦ ἐκλεκτοῦ ρήτορος Κ. Καλλινίκου ἸΘ' μ.Χ. αἰῶνος. Ὡς γνωστόν, ὁ κάλαμος τοῦ μακαριστοῦ Καλλινίκου εἶναι ἀφθαστος, θεῖω δακτύλῳ κινούμενος.

ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Τὴν παραβολὴν τοῦ σπορέως διηγήθη μίαν ἡμέραν εἰς τὰ πλήθη ὁ Κύριος παρὰ τὸν αἰγιαλὸν· κατ' ἰδίαν δ' οἱ μαθηταὶ. Τὸν ἠρώτησαν τῆς παραβολῆς τὸ σημαίνον. Ὁ Διδάσκαλος εὐχαρίστως ἀνέλαβε νὰ τοῖς φανερώσῃ τίς μὲν ὁ σπόρος, τίς δὲ ἡ ὁδός, τίνες δ' αἱ πέτραι, τίνες δ' αἱ ἄκανθαι, τίς δὲ ἡ ἀγαθὴ γῆ. Πλὴν γνωρίζετε ποίους λόγους, αὐτὸ τοῦτο αἰνιγματώδεις, ἀπέτεινε πρὸς τοὺς μαθητάς Του πρὶν ἢ αὐθεντικῶς τὴν παραβολὴν ἐρμηνεύσῃ; *Ὑμῖν δέδοται (εἶπε) γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσι.* Τί δηλοῦν αὐτοὶ οἱ λόγοι; Δὲν ἀγνοεῖτε ἴσως, ἀδελφοί, τί εἶνε παραβολή. Παραβολὴ εἶνε πλαστὴ διήγησις ἐκ ἰῶν καθ' ἡμέραν συμβαινόντων λαμβανομένη, ἣτις ὑπὸ ἀφελεστέραν μορφήν ὑψηλότερα νοήματα ἐνέχει. Ἡ παραβολὴ δὲν ἐκθέτει γυμνῇ τὴν ἀλήθειαν, ὥς ἡ ἐπιστήμη, ἀλλ' ἐνδύει αὐτὴν μὲ τὸ ἀπέρριτον ἔνδυμα ἐνὸς μύθου, διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ εἰς τὰς διανοίας τῶν πολλῶν εὐκολοχώνευτον. Τοιοῦτοτρόπως ἡ παραβολὴ καὶ κατακαλύπτει καὶ ἀποκαλύπτει, ἢ, ὀρθότερον εἰπεῖν, κατακαλύπτουσα ζητεῖ ν' ἀποκαλύψῃ. Τί ἐντεῦθεν συμβαίνει; Ἄλλαι μὲν διάνοιαι, νηπιάζουσαι καὶ εἰς τὰ μυθάρια τερπόμεναι, ἴστανται μέχρι τῆς πλαστῆς διηγήσεως καὶ περιοργάζονται μόνον τὸ ἐξωτερικὸν τῆς οἰκοδομῆς· διὸ οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἴδους τούτου *βλέποντες τὸ γράμμα τῆς παραβολῆς, οὐ βλέπουσι τὰ εἰς τὰ βάθη τῆς ὑψηλᾶς νοήματα καὶ ἀκούοντες τὰς επιπλάστους διηγήσεις οὐ κατανοοῦσι τὰς ἐγκρυπτομένας ἰδέας.* Ἄλλαι ὅμως διάνοιαι φιλομαθέστεραι ἀνακινοῦν τὴν παραβολήν, εἰσδύουν εἰς τὰ ἔνδον τῆς οἰκοδομῆς καὶ ἀποκτοῦν οὕτω τὴν γνῶσιν τῶν μυστηρίων τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἅτινα κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον τοὺς κάμνουν ἐντύπωσιν, καθόσον ἐκοπίασαν διὰ νὰ τὰ ἀνεύρουν. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι οἱ ἀκροαταὶ μου δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν πρώτην, ἀλλ' εἰς τὴν δευτέραν τάξιν. Ὅμοιοι μὲ τοὺς μαθητάς τοῦ Κυ-

ρίου και ἥκιστα τρὸς τὸν φιλόμυθον ὄχλον, ποθοῦν ὄχι τὸ γάλα, ἀλλὰ τὴν στερεὰν τροφήν· και θέλουν νὰ οἰκαιοποιηθοῦν ὄχι τὸ κέλυφος, ἀλλὰ τὸν καρτὸν τὸν ὑπὸ τὸ κέλυφος. Ζητήσωμεν λοιπὸν τὸ σημαίνόμενον τῆς παραβολῆς τοῦ σπορέως· ὁ δ' ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

* * *

Ὁ ἀγαθὸς σπορέυς, τὸν ὁποῖον σήμερον ἐθεωρήσαμεν περιερχόμενον τοὺς βράχους, τοὺς δρόμους και τὰς χέρσους γαίας μὲ τὸ δισάκκιον πλήρες σπόρου και σκορπίζοντα δαψιλῶς τὰς εὐλογίας του, οὐδεὶς ἄλλος εἶνε, κυρίως και ἐξόχως, εἰ μὴ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ μοναδικὸς τῶν ψυχῶν μας φυτοεργὸς και καλλιεργητής. Αὐτός, ὅστις Θεοῦ σοφία ὑπάρχει και παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐναπόκεινται οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας και τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ἐξῆλθε παρὰ τοῦ Πατρὸς και ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τῆς ἀληθείας και στείρῃ τὴν ἀληθῆ θεογνωσίαν, καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀνθρωπότης, εἰς τὰ σκότη τοῦ ψεύδους κυλιόμενη, διηρωτᾶτο «τί ἐστὶν ἀλήθεια;» και ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ μὲν σιδηρόφρακτος Ρώμη ἀνεξίτηι τὸ ἄκρον ἀγαθὸν εἰς τὰς πολιτικὰς κατακτήσεις, ἡ δὲ κομψὴ Ἑλλάς εἰς τὴν ἀδιέξοδον τῶν φιλοσοφικῶν συζητήσεων. Ὑπερκόσμιον ὃν ὁ Ἰ. Χριστὸς ὑπάρχων, ἔκλινεν οὐρανούς και κατέβη, ἵνα κατακαύσῃ μὲν διὰ τοῦ πυρίνου λόγου τὰς ἀκάνθας τῶν παθῶν, ἐμφυτεύσῃ δὲ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀρετῶν τὰ νεόφυτα. Τίς δύναται νὰ παραστήσῃ τὴν αὐθεντίαν, ἢ τὸ ὕψος, ἢ τὴν ἀπλότητα, ἢ τὴν γλυκύτητα, ἢ τὴν δύναμιν, μεθ' ὧν ἐλάλει; Ἀληθῶς «οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὥς οὗτος ὁ ἄνθρωπος!» Τὰ σπουδαιότερα ζητήματα περὶ καταγωγῆς και προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὰ συγκινοῦντα τὰς ὑψηλοτέρας σχολάς, Ἐκεῖνος ἔλυε δι' ἑνὸς ἱστορήματος, οἱ δὲ μαθηταὶ Του εἰς τὰ 12 ἄρθρα τ. ὕ «Πιστεύω» ἐμάνθανον πολλῶ πλειότερα παρὰ οἱ Πλάτωνες και οἱ Ἀριστοτέλεις. Οἱ προφήται ἦσαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Θεοῦ· οὐδὲν ἐξ ἑαυτῶν ἔλεγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ «τάδε λέγει Κύριος» ἤρχιζον πᾶσαν διδασκαλίαν. Οἱ μεγάλοι νομοθέται ἐνεβάπτιζον εἰς τὴν θείαν ἔγκρισιν τοὺς νόμους των πρώτων, και εἶτα τοὺς ἔθετον εἰς ἐφαρμογήν, ὥς ὁ Λυκοῦργος ἔπραξε. Μόνος ὁ Ἰ. Χριστὸς, ὕπατος προφήτης και νομοθέτης, δὲν προσέτρεξεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κῦρος, ἀλλ' ἐλάλησεν ἐξ ἑαυτοῦ. Μόνον ἐκ τῶν χειλέων Αὐτοῦ ἐξεστομίσθη τὸ αὐθεντικώτατον «ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν», τὸ μαρ-

τεροῦν. Αὐτὸν ὄχι νομοδότην ἀνθρώπων, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Νομοδότην Θεόν. Καὶ τοῦτο φαίνεται, θέλει νὰ δηλώσῃ ἡ παραβολή, ὅταν λέγῃ, ὅτι ἐξῆλθεν ἵνα σπείρῃ ὄχι ξένον σπóρον, ἀλλὰ τὸν ἰδικόν Του σπóρον· **ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπóρον ΑΥΤΟΥ.**

Καὶ οὕτως μὲν εἶνε ὁ πρῶτος καὶ κύριος σπορευὺς τῶν θείων ἀληθειῶν. Σπορεῖς δ' ἐπίσης δευτερεύοντες καὶ ἀντιπροσωπεύοντες τὸν Χριστὸν εἶνε οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Πατέρες, οἱ Ἱεράρχαι, οἱ τοῦ θείου λόγου ἐρμηνευταί, πάντες ἐν γένει οἱ κληρικοὶ καὶ ποιμένες, οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν λόγου. Πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος, μέλλων ἐκ τοῦ κόσμου νὰ ἀπέλθῃ, συνέστησεν ἵνα, πορευθέντες, μαθητεύσωσι πάντα τὰ ἔθνη. Ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν παραμένει ἀοράτως μετὰ τῶν ἡμῶν. Διότι πρὸς αὐτοὺς εἶπε: «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς». Ὡς τί ὁ Πατήρ εἰς τὸν κόσμον μὲ ἀπέστειλεν; «Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰᾶσθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἄφεσει, κηρύξαι ἐν ἑαυτῷ Κυρίου δεκτόν». Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐγὼ σᾶς ἐξαποστέλλω, διὰ νὰ φέρετε τὴν καλὴν εἰδήσιν τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς χάριτος, διὰ νὰ ἰατρεύσετε τὰς συντετριμμένας καρδίας, διὰ νὰ κηρύξετε εἰς τοὺς αἰχμαλώτους τῆς ἁμαρτίας ἀπολύτρωσιν, διὰ ν' ἀνοίξετε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ψυχικῶς τυφλῶν, διὰ νὰ κηρύξετε τέλος τὸ εὐαγγέλιόν μου. «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με».

συνεχίζεται

ΕΚΔΗΜΙΑ

Μετά μεγάλης λύπης, ἀναγράφομεν τὴν τελευτὴν τοῦ ἀγαπητοῦ Εὐαγγέλου Μποντόζη ἐκ Πειραιῶς τὴν 22αν Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ἡ δὲ νεκρώσιμος ἀκολουθία, ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἱ. Μονὴ Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου ἐν Μεγάροις καὶ μακαρίως ἐτάφη εἰς τὴν Μονή.

Ὁ ἐκλειπὼν ὑπῆρξε ἰδιαίτερα μορφὴ, διότι ἀπὸ νεαρὰν ἡλικίαν εὕρισκετο εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Ἀφήνει ἐκλεκτὴν σύζυγον καὶ τέκνα μὲ τὸ ἴδιο φρόνημα καὶ τοὺς ἀγῶνας ποῦ κάνουν οἱ Γ.Ο.Χ. ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἐλλειψίς του εἶναι ἐκδηλη, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τὸ παρήγορο σημεῖο, ὅτι ὁ Εὐάγγελος ὀκτῶ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδημίας του, ἐκάρη μοναχὸς καὶ ἔτυχε αὐτῆς τῆς ὑψίστης τιμῆς ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἀρχιμ. π. Γερωντίου Λουδάρου.